ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН

брой 5 (8), септември 2007

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ПРАВА НА ГРАЖДАНИТЕ

Всеки гражданин има право:

- да възрази пред администратора срещу обработване на личните му данни при наличие на законово основание за това; когато възражението е основателно, личните данни на съответното физическо лице не могат повече да бъдат обработвани;

- да възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг;

- да бъде уведомен, преди личните му данни да бъдат разкрити за пръв път на трети лица или използвани от тяхно име за директен маркетинг, като му бъде предоставена възмож-ност да възрази срещу такова разкриване или използване.

ТЕМИТЕ В БРОЯ:

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД 4
РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ 4
РЕШЕНИЕ № 48/24.01.2007 г. 4
РЕШЕНИЕ № Ж № 70/07.03.2007 г. и Ж № 92/07.03.2007 г. 6
РЕШЕНИЕ № 71/02.05.2007 г. 8
РЕШЕНИЕ № 96/02.05.2007 г. 11
РЕШЕНИЕ № 22 / 23.05.2007 г. 15
РЕШЕНИЕ № 17/14.06.2007 г. 16
РЕШЕНИЕ № 20/14.06.2007 г. 17
ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЕВРОПА 19
ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ДАНИЯ 19
ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЛАТВИЯ 20
ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В УНГАРИЯ 22
ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЛИТВА 23
ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ШВЕЦИЯ 26
ПРОГРАМА ФАР 29
БЪДЕЩО ЗАСИЛВАНЕ НА АДМИНИСТРАТИВНИЯ КАПАЦИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ И ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛОВИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗЗЛД 29
Проект №: BG2005/017-586.03.01 29
СЪБИТИЯ И КОМЕНТАРИ 30
Европейски симпозиум по защита на данните в третия стълб. 30
61-ва работна среща по чл.29 19-20.06.07/ 30
Симпозиум относно предизвикателствата пред адекватна защита на данните при сътрудничеството по прилагане на международното право 31
Посещение на Генералния инспектор за защита на данните - Полша 31

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ
№ 48/24.01.2007 г.

Комисията за защита на личните данни, на открито заседание на двадесет и четвърти януари две хиляди и седма година, в състав: Председател: Иво Стефанов и членове: Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев, Ради Романски разгледа по същество жалба № Ж-48/ 16.08.2006 г., предявена от М.В.Я., срещу банка "Р.(България)" ЕАД, офис "С. 2" за неправомерно обработване на лични данни.

Жалбоподателката се оплаква, че при кандидатстване за кредит от офис "С. 2" на адрес: гр. С., ул."С." № 5, е била уведомена, че има други кредитни задължения към същата банка. Останала изненадана, тъй като до момента не била ползвала кредити. При справка в Централния кредитен регистър на БНБ е установила, че наистина е регистрирана като кредитополучател от банка "Р.(България)" ЕАД. Моли Комисията за защита на личните данни да изясни, дали е налице злоупотреба с личните й данни. Към жалбата е приложено Писмо изх.№ 80343-0002/14.07.2006 г. от Българска народна банка до жалбоподателката и Справка от Централния кредитен регистър на БНБ за състоянието на кредитите на М.Я. към 13.07.2006 г.

На заседание на 13.09.2006 г. КЗЛД е взела решение (Протокол № 27) да бъде извършена проверка в Офис "С. 2" на банка "Р.(България)" ЕАД на адрес: гр. С., ул. "С." № 5, за което със заповед РД-128/09.11.2006 г. са упълномощени служители на комисията.

Проверката е извършена на 10.11.2006 г. и е приключила с Акт за констатация. Проверяващият екип е провел среща и разговор по случая с И.С. - Управител на Офис "С.2" на "Р.(България)" ЕАД. Представено е копие от Удостоверение от 22.03.2006 г. по фирмено дело № 14195/1994 г. на С - ски градски съд за актуално състояние на банката.

На 12.12.2006 г. в комисията е постъпило Становище изх. № 498/08.12.2006 г. от И.С. – Управител на Офис "С.2" на "Р.(България)" ЕАД. В същото подробно е изложен случая, като е пояснено, че действително е станала техническа грешка при осчетоводяване на кредит на друг клиент на банката – Б.Т. и при погрешното записване на една цифра от клиентския й номер, е изписан клиентския номер на жалбоподателката и информационната система на банката е въвела данните по кредита на името на жалбоподателката. Потвърждава, че банката е издала официален документ на жалбоподателката, че на нейно име не фигурират кредитни задължения. В становището е пояснено също, че още на 14.07.2006 г. грешката е отстранена. Впоследствие жалбоподателката М.Я. е обслужена от същия офис на банката, като й е отпуснат кредит и не е претърпяла никакви вреди.

Комисията за защита на личните данни е насрочила разглеждането на жалбата по същество в открито заседание на 24.01.2007 г.

На заседанието, за което страните редовно са уведомени, се явяват: За "Р.(България)" ЕАД: юрисконсулт Ч., С.К. – регионален менажер на офис "С.-И." и Л.Д. – служител в банката. Жалбоподателката М.Я. не се явява и не изпраща представител.

Юрисконсулт Ч. представя копие от Становище до Българска народна банка, изпратено от "Р.(България)" ЕАД по конкретния случай. Същата изразява мнение, че жалбата не следва да бъде уважена, тъй като става дума за техническа грешка и подаването на погрешна информация към Централния кредитен регистър на БНБ. Пояснява пред комисията, че незабавно са предприети действия по отстраняване на тази грешка в информационната система на банката и в ЦКР на БНБ и са поднесени извинения на жалбоподателката.

Обяснява пред комисията как се е стигнало до тази грешка: когато се попълват и осчетоводяват отпуснатите кредити от банката се попълват счетоводни форми на хартиен носител. Сгрешавайки една цифра в тази форма и въвеждайки я в информационната система, последната попада в клиентския номер на жалбоподателката, вместо в клиентския номер на кредитополучателката Б.Т., тъй като жалбоподателката М.Я. преди случая е била клиент на банката – имала е издадена дебитна карта на свое име.

С.К. пояснява, че информацията, която се изпраща в БНБ се подава автоматично от информационната система на "Р.(България)" ЕАД на базата на генерираната информация за активираните кредити. При попълването на счетоводната форма се задава искането за отпускане на кредит от съответно физическо лице, при определени условия, а при задаването на тази форма, системата автоматично изпраща обща справка към БНБ за клиентите, които ще получат нови кредити и тази информация автоматично влиза в общата база данни на кредитополучателите в БНБ. Информацията към Централния кредитен регистър на БНБ се генерира в момента, в който договорът между банката и клиента вече е подписан. Обяснява на комисията, че след този случай е извършена промяна в информационната система на "Р.(България)" ЕАД и предварително се проверяват личните данни на клиентските номера преда да се въведат в системата и да се изпратят към БНБ.

Не оспорва, че тази погрешна информация е подадена от офис "С.2" към главния офис на банката и впоследствие е препратена към БНБ.

Комисията за защита на личните данни приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена от физическо лице в срока по чл. 38 ал. 1 от Закона за защита на личните данни (редакция ДВ бр. 103 2005 г.). Жалбоподателката е узнала за неправомерното обработване на личните й данни от страна на банката на 12.07.2006 г. и е сезирала комисията с жалба на 16.08.2006 г.

Банка "Р.(България)" ЕАД е акционерно дружество, регистрирано по Търговския закон, администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, а офисът на банката е "обработващ лични данни", съгласно т. 3 от § 1. на Допълнителните разпоредби на закона.

Обработването на лични данни в конкретния случай е обхванало съвкупност от действия чрез автоматични и други средства по събиране, съхраняване и предоставяне на данни по смисъла на т. 1 от § 1 на Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД (изменение ДВ 103 от 2005 г.), а обработваните данни съдържат информация относно личната и икономическа идентичност на засегнатото физическо лице.

При обработване на личните данни на кредитополучател в банката е допусната техническа грешка - погрешно изписване на клиентски номер вместо цифрата 3 е записана цифрата 0 и при тази техническа грешка е изписан клиентския номер на жалбоподателката. Същата към момента е била клиент на банката - имала е издадена дебитна карта на свое име. По този начин към личните данни на жалбоподателката, които вече са били съхраняване в информационната система е добавен размера на отпуснатия кредит на друго лице – клиент на същата банка. Вследствие на тази грешка е подадена погрешна информация и в Централния кредитен регистър на БНБ.

Техническата грешка е отстранена своевременно от страна на банката и жалбоподателката не е претърпяла вреди.

Пълномощниците на банката не представят доказателства относно взетите от администратора "Р.(България)" ЕАД технически и организационни мерки по защита на данните, в съответствие с изискванията на чл. 23 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни намира жалбата за частично основателна:

При обработването на личните данни на жалбоподателката е извършена техническа грешка от обработващия личните данни – служител на администратора "Р.(България)" ЕАД.

След направено искане от страна на засегнатото лице – М.Я. – жалбоподателка по настоящата жалба, с което е упражнила правата си по чл. 28а, т. 1 от ЗЗЛД, администраторът е отстранил своевременно грешката и е заличил допълнително прибавените данни в електронната информационна система на банката, съответно е изпратил искане за заличаването и в централния кредитен регистър на БНБ, като е уведомил писмено жалбоподателката,в изпълнение на задълженията си по чл. 32 ал. 3 и чл. 33 от ЗЗЛД.

Съгласно изложеното по-горе, комисията счита, че не е налице нарушение на правата на жалбоподателката по ЗЗЛД от страна на администратора "Р.(България)" ЕАД, но за да предотврати подобни грешки, администраторът е следвало да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на данните при обработването им, както и специални мерки по защита, когато обработването включва предаване на данните по електронен път, съгласно разпоредбата на чл. 23 от ЗЗЛД, за което не представя доказателства пред комисията. Съответно администраторът "Р.(България)" ЕАД не е уредил отношенията си със служителите - обработващи данните, съгласно изискванията на чл. 24 ал. 4 от ЗЗЛД (редакция ДВ бр. 103 2005 г.). В този смисъл, Комисията счита, че банка "Р.(България)" ЕАД не е изпълнила изискванията на Закона за защита на личните данни, действащ от 01.01.2002 г. в качеството си на администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 1, във връзка с чл. 10, ал. 1 т. 5 от ЗЗЛД и разпоредбите на Глава шеста от Наредба № 1 за минималното ниво на техническите и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Уважава частично жалба № 48/ 16.08.2006 г., предявена от М.В.Я.

На основание, чл.23, чл.24 и чл.25 от ЗЗЛД, издава на администратора "Р.(България)" ЕАД следното задължително предписание:

В седемдневен срок от получаване на настоящето решение:

1. Да определи с инструкция техническите и организационни мерки за защита на личните данни, съобразно НАРЕДБА № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни (*Издадена от Комисията за защита на личните данни и обнародвана в ДВ. бр. 25 от 23 март 2007 г.);*

2. Да определи обема на задълженията при защита на личните данни, обработвани от служители на банката, като издаде конкретен акт за всеки от тях в изпълнение на – чл. 24 ал. 4 от ЗЗЛД и **НАРЕДБА № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни (*Издадена от Комисията за защита на личните данни и обнародвана в ДВ. бр. 25 от 23 март 2007 г.).***

При неизпълнение на горното предписание, администраторът ще бъде санкциониран по реда на Глава осма от Закона за защита на личните данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ
№
Ж № 70/07.03.2007 г.
и
Ж № 92/07.03.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, председател и Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски – членове, на открито заседание, проведено на 07.03.2007 г. на основание чл. 32 "Свързани производства" от Административно-процесуалния кодекс разгледа по същество жалби вх. № Ж-70/03.11.2006 г. и Ж № 92/ 29.11.2006 г. от П.И.Н. срещу Министъра на вътрешните работи за нарушения по Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Двете жалби следва да се разгледат в едно производство, тъй като правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние.

Жалбоподателката П.И.Н. с жалба рег. № Ж-70/03.11.2006 г. сезира Комисията за защита на личните данни чрез адв. С.О. на основание чл. 11, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от ЗЗЛД във връзка с чл. 165 от Закона за Министерството на вътрешните работи с оплакване за злоупотреба с нейните лични данни и тези на родителите й от страна на полицейски служител от Пето РПУ П. Във връзка с НЧХД № 65/2006 г. на П - ския районен съд /ПРС/ по тъжба срещу нея от С.Ф. по повод разследващ журналистически материал жалбоподателката е обвинена в клевета. В тъжбата се съдържат трите й имена, ЕГН, постоянен и настоящ адрес, трите имена на майка й и баща й, месторождение, адресна регистрация и местожителство. Според Н. няма общодостъпен източник на информация за тези лични данни, а като журналист във в. "М." тя се подписва като П.И. В жалбата се посочва, че тъжителката С.Ф. е полицейски служител, оперативен работник в 5 РПУ към ОДП - П. Жалбоподателката предполага, че Ф. е злоупотребила със служебното си положение, за да си осигури неправомерен достъп до посочените лични данни в поддържаните от МВР информационни фондове. Искането й е КЗЛД да извърши проверка или да разпореди вътрешна такава в ОДП –П.; да издаде задължителни предписания на Министъра на вътрешните работи, в качеството му на администратор на лични данни, да подобри защитата на информацията в информационните масиви на МВР, както и да накаже дисциплинарно служителя, извършил злоупотребата с лични данни и да наложи административно наказание на администратора на лични данни.

С жалба, рег. № 92/29.11.2006 г. същата жалбоподателка, чрез същия процесуален представител и на същото правно основание сезира Комисията за защита на личните данни със същото оплакване във връзка с подадена срещу нея тъжба от друг полицейски служител – Н.П. по НДЧХ № 64/2006 г. до ПРС и предявява същите искания, посочени по жалба вх. № Ж-70/03.11.2006 г.

Заверени копия от тъжбите са представени от жалбоподателката като писмени доказателства по двете жалби.

Жалба вх. № Ж-70/03.11.2006 г. е обявена за допустима на заседание на КЗЛД на 22.11.2006 г. /Протокол № 38/. Взето е решение преди да бъде извършена проверка, да се изиска от Районен съд гр. П. заверено копие от тъжбата срещу жалбоподателката, след което да бъде изготвено становище за следващи процесуални действия. На 20.12.2006 г. /Протокол № 42/ КЗЛД взема решение за разглеждане на жалбата по същество на 10.01.2007 г., на което заседание разглеждането й е отложено за 24.01.2007 г. /Протокол № 1/.

Жалба вх. № Ж-70/03.11.2006 г. е разгледана по същество на 24.01.2007 г. /Протокол №3/. Жалбоподателката се представлява от адв. О. От Пето РПУ- гр. П., редовно уведомени не се явяват и не изпращат представител. Комисията се произнася с решение да се конституира като заинтересована страна министъра на вътрешните работи, който е администратор на лични данни, както и в срок до 14.02.2007 г. да се извърши проверка в КИАД – С. от екип на комисията по отношение на обстоятелствата какви възможности има полицейската служителка С.Ф. за достъп до информационните масиви на МВР.

На 26.01.2007 г. в КЗЛД постъпва писмено становище от началника на Пето РПУ-ОДП гр. П., съгласно което Ф. има оторизиран достъп до система ИРПС за справка и статистика. Съгласно становището след направена справка в

сектор "Оперативен анализ" е установено, че "служителката Ф. не е проявила интерес в Информационния архивен фонд /ИАФ/ - система на ОДП Пловдив-ИРПС към лицето П.Н.".

На 21.02.2007 г. жалба вх. № Ж-70/03.11.2006 г. отново е разгледана по същество. Жалбоподателката се представлява от адв. О. Като заинтересована страна МВР се представлява от А.П.

Представителят на жалбоподателката излага доводи за неоторизиран достъп до някои информационни фондове на МВР.

Представителят на МВР поддържа становище, че независимо от информационната система, където се съхраняват персонални данни служителите са с достъп пароли, като в журнал се отбелязват от ръководителя на ведомството случаите, в които е проявен интерес, както и направените справки в масивите с лични данни, а също и лицата, които са имали достъп. Ако някой служител прави справка за лице, което не е свързано с конкретната му работа, контролът вътре в системата го отчита и служителят може да бъде наказан. В конкретния случай за служителката С.Ф. е установено, че "не е проявила интерес" към личните данни на жалбоподателката, което означава, че началникът е проверил журнала и го е установил. ИАФ система е т.нар. Архивен фонд, в който въпросната служителка не може да проверява. Относно пълен архив на хората, които са се интересували за дадено лице това не всички системи могат да го реализират, тъй като е много сложно. Водещ за нас е достъпът и ние го контролираме.

Жалба вх.№ 92/29.11.2006 г. е разгледана по допустимост на 17.01.2007 г. /Протокол №2/ след решение на КЗЛД /Протокол № 42/20.12.2006 г./ да бъде изготвено становище по нея от отдел "Контролна дейност", като е определен екип за проверка в КИАД на МВР.

За изясняване на обстоятелствата по случая, съгласно решение на комисията от 17.01.2007 г. /Протокол №2/ и Заповед № РД-1 от 02.02.2007 г. на председателя на КЗЛД, по Ж-92/ 29.11.2006 г. е насрочена и извършена проверка в Дирекция "КИАД" на МВР, отдел "Централни информационни фондове". Установява се, съгласно Протокол от 05.02.2007 г., подписан от проверяващия екип и н-к отдел в Дирекция КИАД, че от направена справка за разрешен достъп на служител "с ЕГН ---------- не е разрешаван достъп до централната и регионалната компонента на АИС "БДС". Установено е също, че посоченото ЕГН не е на Н.П., както е посочено в тъжбата му срещу жалбоподателката. От справка за него се установява, че той има разрешен достъп до регионалната компонента на АИС "БДС". Проверката установява, че "има проявен интерес към жалбоподателката в регионалната компонента на АИС "БДС" от трима служители на ОДП П., но Н.П. не е извършил справка за лицето П.Н.". Проверяващият екип с ръководител инж. Ц. представя за разглеждане от КЗЛД Констативен акт от извършената проверка, съгласно който:

Достъпът до информационната система АИС "БДС" се получава от служителите след изрично упълномощаване със заповед от ръководителя на съответната организационна единица. Служителят в Пето РПУ П. Н.П. има разрешен достъп до регионалната компонента на АИС "БДС". За периода от 09.06.2006 г. до 07.11.2006 г. за лицето П.И.Н. има проявен интерес в регионалната компонента на Автоматизирана информационна система "Български документи за самоличност" /АИС "БДС"/ от трима служители от ОДП П., но П. не е сред тях.

Комисията на основание чл. 32 от АПК и свое решение от 21.02.2007 г. /Протокол № 5/ насрочва разглеждането по същество на двете жалби на 07.03.2007 г. За жалбоподателката се явява адв. О. Ответната страна не изпраща процесуален представител.

Според адв. О., щом тъжбите са подадени от един и същ процесуален представител на служителите на МВР С.Ф. и Н.П., адвокатът е получил личните данни на жалбоподателката и нейните родители от своите клиенти. Според него информацията не може да бъде взета от публичния Регистър за осъдени лица, тъй като, за да се получи свидетелство за съдимост за трето лице се изисква пълномощно, а жалбоподателката Н. не е давала такова пълномощно на Ф. и П. Съгласно чл. 83 от НПК, за да се предоставят имената и адресите на лица с цел завеждане на тъжба от страна на трети лица е необходимо да бъде спазен надлежния ред – подаване на Заявление по чл. 4, ал. 2 от Наредба № Із-1215 за реда за достъп до информационните фондове на МВР, издадена от министъра на вътрешните работи на 10.08.2006 г. във връзка с чл. 161, ал. 10 от ЗМВР. Не са налице факти за разрешение от страна на министъра на вътрешните работи, по чл. 6 ал. 2 от същата наредба. Адв. О. предполага, че ако не са налице данни за проявен интерес в информационната система от двамата служители към жалбоподателката, то е възможно това да са сторили други техни колеги под тяхно давление. Нормалната житейска логика го показва.

Комисията приема за установено от правна и фактическа страна следното:

По повод разследващ журналистически материал жалбоподателката П.Н. е обвинена в клевета от страна на полицейските служители от Пето РПУ П. С.Ф. и Н.П., които са подали тъжби срещу нея до ПРС, който е образувал две дела - НДЧХ № 64/2006 г. и НЧХД № 65/2006 г.

И в двете жалби се твърди, че полицейските служители Ф. и П. са злоупотребили със служебното си положение, използвайки информационните масиви на МВР, за да се снабдят с личните данни на жалбоподателката и нейните родители.

Видно от изложеното в жалбата и събраните в хода на производството по нея доказателства, личните данни на жалбоподателката и нейните родители не са изискани по надлежния ред – молба от тъжителите до ПРС за издаване на съдебно удостоверение или молба до МВР, съгласно Наредба № Із-1215 на министъра на вътрешните работи, по силата, на която да бъдат предоставени личните данни на жалбоподателката.

В конкретния случай, на основание чл. 3 от ЗЗЛД и чл. 159 от Закона за МВР министърът на вътрешните работи е администратор на лични данни. Съгласно установеното в Констативен акт, вх. № към Ж-92/2006 г./ 21.02.2007 г. в МВР се поддържа автоматизирана информационна система "Български документи за самоличност" /АИС "БДС"/, предназначението, на която е за издаване на лични карти, паспорти и шофьорски книжки на лица български

граждани, справки за лица и техните идентификационни документи, налагане на мерки за административна принуда и др. Достъпът до информационната система АИС "БДС" се получава от служителите след изрично упълномощаване със заповед от ръководителя на съответната организационна единица.

Съгласно писмено становище от началника на Пето РПУ-ОДП гр. П., постъпило в КЗЛД на 26.01.2007 г., след направена справка в сектор "Оперативен анализ" е установено, че "служителката Ф. не е проявила интерес в ИАФ-система на ОДП П.-ИРПС към лицето П.Н.". Съгласно Протокол от 05.02.2007 г., подписан от проверяващия екип на КЗЛД и н-к отдел в Дирекция КИАД, от направена справка за разрешен достъп на служител "с ЕГН ..... не е разрешаван достъп до централната и регионалната компонента на АИС "БДС"". Установено е също, че посоченото ЕГН не е на Н.П., както е посочено в тъжбата му срещу жалбоподателката. От справка за него се установява, че той има разрешен достъп до регионалната компонента на АИС "БДС". Проверката установява, че "има проявен интерес към жалбоподателката в регионалната компонента на АИС "БДС" от трима служители на ОДП Пловдив, но Н.П. не е извършил справка за лицето П.Н.".

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

1. На основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни **отхвърля жалби Ж № 70/03.11.2006 г. и Ж № 92/ 29.11.2006 г.** от П.И.Н. срещу Министъра на вътрешните работи за нарушения по Закона за защита на личните данни.

2. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни издава следното **задължително предписание на Министъра на вътрешните работи:**

Да обработва лични данни на физически лица за конкретни, точно определени и законни цели без да ги обработва допълнително, по начин несъвместим с тези цели, извън реда, установен в ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ
№ 71/02.05.2007 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 02.05.2007 г. разгледа по същество жалба вх. № Ж-**№** 71/09.11.2006 г. от Е.Р.С. срещу РПУ – Б., в структурата на Министерство на вътрешните работи, за нарушения по Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Жалбоподателката твърди, че през 2005 г. подала жалба в 9 РПУ – Б. срещу самоуправни действия в нейния имот, находящ се в гр. Б., ул. "К.Б." , №47. При подаването на жалбата в РПУ С. приложила копие от нотариален акт с всички нейни лични данни, вписани в него, като оставила на полицейския служител - полицейски инспектор Л.П., телефонен номер на мобилен телефон за връзка и адрес. По-късно установила, че трети лица, които не познава, претендират за собственост на нейния имот. Поради гражданско-правния характер на спора производството по жалбата е прекратено.

На 20.03.2006 г. на номера на мобилния телефон, който посочила на инсп. П. и който бил на името на нейния съпруг й се обадила Н.М., претендираща за собственост върху имота й. Тя я заплашила със саморазправа и й продиктувала настоящия адрес, на който жалбоподателката живеела в момента, различен от постоянния й адрес в личната карта. Настоящият й адрес фигурирал единствено в жалбата й до 9 РПУ.

Жалбоподателката смята, че личните й данни са получени от пол. инспектор Л.П., включително и копие от нотариалния акт с нейния ЕГН. Искането й пред КЗЛД е да бъдат предприети всички законни мерки срещу Л.П. за нарушенията, извършени от него за разпространяване на нейните лични данни.

Жалбата е разгледана по допустимост от КЗЛД на 29.11.2006 г. и МВР е конституирано като заинтересована страна, като е взето решение, с оглед определяне на допустимостта на жалбата, да се изискат становища по нея от Со-

фийската областна дирекция "Полиция" и от министъра на вътрешните работи. Становища не са получени и жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 24.01.2007 г. На заседанието на комисията жалбоподателката се явява лично. От МВР и РПУ-Б., редовно уведомени, не изпращат представители.

С. поддържа жалбата си, като смята, че от РПУ – Б. незаконосъобразно са предоставени личните й данни, съдържащи се в нейния нотариален акт, на С.П., сестра на Н.М., както и настоящия адрес, на който живее и номера на мобилния телефон, оставен на полицейския служител за връзка. КЗЛД задължава жалбоподателката в 7-дневен срок да представи номера на жалбата й до РПУ-Б., както и копие от исковата молба по гражданското дело, относно процесния имот.

На 24.01.2007 г. от 9 РПУ-Б. е получена преписка, съдържаща становище по случая от зам. началник Н. В., към което са приложени докладна записка от Л.П. и обяснение от Н.М. във връзка с жалбата на С., в което последната посочва, че е взела телефонния номер на жалбоподателката от своята майка, която била разпитвана от инспектор П. във връзка с жалбата.

След приключване на преписката от РПУ, същата е изпратена в Софийска районна прокуратура по компетентност.

На 30.01.2007 г. в изпълнение решението на КЗЛД жалбоподателката представя копие от исковата молба и посочва номера на жалбата й до 9 РПУ –Б. Видно от приложените доказателства исковата молба е подадена от Х.К.З., М.К.Р. и двете й дъщери – Н.Л.М. и С.Л.П. срещу жалбоподателката Е.С. по чл. 108 от Закона за собствеността. Не е изяснено по какви причини жалбоподателката е заличила петитума от исковата молба на първата страница. Липсва също и втората страница от нея.

На 21.02.2007 г. жалбата отново е разгледана по същество в открито заседание на комисията. Жалбоподателката, редовно уведомена, не се явява и не изпраща представител. За МВР се явява А.П.-началник на кабинета на министъра на вътрешните работи, който се запознава със становището, изпратено от 9 РПУ-Б. и счита, че жалбата е неоснователна. КЗЛД взема решение да се изиска от Софийска районна прокуратура /СРП/ окомплектована преписката по жалбата, като предварително от 9 РПУ посочат номера на прокурорската преписка.

На заседание на комисията на 07.03.2007 г. жалбоподателката се явява лично. От МВР, редовно уведомени не изпращат представител.

Жалбоподателката не представя допълнителни доказателства. На въпроса, относно непълното копие от исковата молба С. обяснява, че е заличила частта, съдържаща нейни лични данни по съвет на адвокатката й. КЗЛД предоставя на жалбоподателката цялата преписка за запознаване с приложените към нея доказателства. С. поддържа становището си, че е предоставила на инспектора П. номер на мобилен телефон за връзка и настоящия си адрес, тъй като последния бил различен от този в личната й карта. На въпроса, може ли да удостовери този факт, С. обяснява, че преди няколко дни и откраднали в трамвая чантата с документи и в момента няма лична карта. Жалбоподателката не е съгласна със становището на началника на 9 РПУ, както и с писменото обяснение на Н.М., че се снабдила с личните данни на С. от майка си, която ги била запомнила от срещата си с инспектор П. С. поддържа също мнението си, че полицейският инспектор е предоставил на ищцата по гражданското им дело и копието от нотариалния й акт. Тя и адвокатката й проверили в Агенцията по вписванията, че няма предоставено съдебно удостоверение, с което същият да бъде изискан. В хода на заседанието се установява още, че в 9 РПУ С. е подала втора жалба, след като е била заплашена по телефона от М. Жалбоподателката е съгласна, че инспекторът следва да запознае ответниците с нейните жалби, но не и да им дава копието от нотариалния акт. Моли комисията да й даде възможност да представи копие от призовката по гражданското им дело, от която е видно, че е призована на настоящия й адрес, без да има издадено съдебно удостоверение за това. Заявява, че ще посочи и номера на преписката до Софийска районна прокуратура, за да може КЗЛД да я изиска от там. Комисията насрочва следващо заседание на 21.03.2007 г.

На откритото заседание на КЗЛД на 21.03.2006 г. жалбоподателката се явява лично. Заинтересуваните страни са редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представители.

С. заявява, че преписката, образувана в 9 РПУ, впоследствие в Софийска районна прокуратура и приложена по гр. дело № 2215/2006 г. следва да бъде изискана от комисията и приложена към жалбата й. С решение, съобразно искането на жалбоподателката разглеждането на жалбата е насрочена за 04.04.2007 г.

С писмо на КЗЛД изх. № 472/29.03.2007 г. до СРС е изискано предоставянето на заверено копие от преписка № 63276 от 2005 г. към гр. дело № 2215/2006 г. на 28-ми състав.

На заседанието на комисията на 04.04.2007 г. е установено, че преписката от СРС не е изпратена в КЗЛД, поради което разглеждането на жалбата е отложено за 02.05.2007 г.

На заседанието на комисията на 02.05.2007 г. жалбоподателката се явява лично. За Столична дирекция "Полиция" се явява юрисконсулт С.С.

Според ю.к. С. лични данни на жалбоподателката се съдържат в нейната жалба до РПУ, която е част от цялата прокурорска преписка и е неправилно да се твърди, че инсп. П. е единственият, който е разполагал с тези данни. Същата смята, че данните за нейния имот могат да се вземат и от Службата по вписванията, както и копие от нотариалния акт, което е достатъчен аргумент, жалбата да бъде оставена без уважение.

Жалбоподателката С. изразява становище, че предоставянето на нейните лични данни от страна на полицейския инспектор е незаконосъобразно. Страните по нейната жалба до РПУ биха могли да се запознаят със съдържанието, без да им се предоставя, както нотариалния акт, така и адреса и телефонния номер, който е оставила допълнително на инспектора. Становището по този въпрос на ю.к. С. е, че насрещната страна по жалбата до РПУ не се явява трето лице и счита, че никой не е задължен да заличава личните й данни, които могат да бъдат намерени в гражданския съд, както и

в деловодството на прокуратурата, Службата по вписванията и т.н.

Комисията приема разглежданата жалба за частично основателна

Административното производство пред КЗЛД е образувано на основание чл. 24, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, на основание чл. 3 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 163, ал. 1 от Закона за МВР министърът на вътрешните работи е администратор на лични данни. По смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД "обработващ лични данни" е инсп. П. от 9 РПУ – Б., което е в структурата на МВР. Съгласно писмено становище на началника на 9 РПУ, изпратено до КЗЛД, във връзка с подадена от Е.С. жалба, свързана с имот в гр. Б. в полицейското управление е образувана преписка вх. № 36184/2005 г. При проверката по тази преписка инсп. П. е призовал лицата Р. и З. за снемане на обяснение, при което е било необходимо да ги запознае с жалбата срещу тях. Лицата изрично са предупредени, че не им е разрешено да правят "записки и отметки". След получаването на заплаха по телефона от страна на Н.М. срещу г-жа С., в 9 РПУ е заведена нова преписка вх. № 9588/2006 г. По време на проверката е снето обяснение от М. и предупредена по чл. 56 от ЗМВР, като нарушител на обществения ред, след което преписката е изпратена в Софийска районна прокуратура. При снемане на обяснение от М. се установява, че тя е видяла номера на мобилния телефон, написан на бележка от майка й – г-жа Р. В становището се твърди, че това вероятно е станало, когато Р. се е запознавала с материалите по преписката в полицейското управление, като е запомнила номера на телефона и впоследствие го е записала на бележката. В обяснението си М. е посочила, че обаждането й не било с цел заплаха, а уточняване на адреса й за призоваване по гражданското дело, но разговора не се състоял поради незабавното прекъсване на връзката от С.

Твърдението на жалбоподателката, че е написала на отделно листче номера на мобилния телефон на съпруга й и го дала на инсп. П. не се потвърждава от него, според становището на началника на управлението, в което е записано, че практиката в такива случаи е да се използват официалните документи от преписките. Заключението на началника на управлението е, че не може с категоричност да се твърди, че П. е предоставил личните данни на жалбоподателката на други лица в нарушение на ЗЗЛД.

Въпреки липсата на преки доказателства обработващият личните данни на жалбоподателката пол. инспектор П. не е взел всички необходими мерки за недопускане на нерегламентиран достъп на трети лица до личните данни на Е. С.

Жалбоподателката Е.С. не представя необходимите доказателства пред комисията от които да е видно по безспорен начин, че нейните лични данни, съдържащи се в жалбата й до РПУ- Б., приложения към нея нотариален акт и телефонният номер на мобилния телефон на съпруга й са предоставени на другите страни по гражданското дело от полицейския инспектор П.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

1. **Уважава частично** жалба, вх. **№** Ж-**№** 71/09.11.2006 г. от Е.Р.С. срещу РПУ – Б., структура в Министерство на вътрешните работи, за нарушения по Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.
2. **Издава следното задължително предписание на Министъра на вътрешните работи:**

   Да осъществява контрол за недопускане на нерегламентиран достъп до лични данни от страна на длъжностни лица на МВР във връзка с изпълнение на задълженията им по Закона за МВР и в качеството на "обработващи лични данни" по смисъла на § 1, т. 3 от ЗЗЛД, на които е възложено от министъра на вътрешните работи обработване на лични данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ
№ 96/02.05.2007 г.

Комисията за защита на личните данни, на открито заседание на двадесет и първи март две хиляди и седма година, в състав: Председател: Иво Стефанов и членове: Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев, Ради Романски разгледа по същество постъпила Жалба № 96/18.12.2006 г., предявена В.Д.С. от гр. С.

В жалбата са изложени оплаквания за нарушени права по Закона за защита на личните данни от страна на Р.Д. - Нотариус с рег. № 274 на Нотариалната камара и от страна на Р.Г. – адвокат при С - ка адвокатска колегия.

Жалбоподателката се оплаква, че е измамена от неизвестно лице и на 29.06.2006 г. е положила подписа си върху няколко документа, без да ги прочете. На 12.12.2006 г. получава призовка да се яви в качеството си на ответник по гражданско дело пред С - ки градски съд с приложени копия от Искова молба и Предварителен договор за продажба на недвижим имот, който се отнася за единственото й жилище, находящо се в гр. С., върху който договор, на мястото на продавач вижда положен своя подпис. Приложено е и копие от Протокол от 26.07.2006 г., съставен, подписан и заверен от нотариус Р.Н., с рег. № 274 на Нотариалната камара. Исковата молба е подадена от адвокат Р.Г., в качеството й на процесуален представител на Ищеца, като е заверила с подписа си приложените копия от документи. Жалбоподателката твърди, че не познава "купувача" по предварителния договор – Х.Т.Н. и никога не му е предоставяла личните си данни. Разбира, че е измамена след получаване на призовката. Жалбоподателката В.С. навежда доводи пред комисията, че е извършена злоупотреба с личните й данни от упоменатите нотариус и адвокат, които също твърди, че не познава и че никога не им е предоставяла личните си данни. Към жалбата са приложени като доказателства копия от следните документи:

1. Предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 26.06.2006 г.;
2. Протокол на Нотариус Р.Д. от 26.07.2006 г.;
3. Призовка за страна от СГС;
4. Искова молба до С - ки градски съд за обявяване на предварителен договор за окончателен;
5. Писмо до Ръководителя на Службата по вписванията в гр. С.;
6. Уведомление до всички частни нотариуси с район на действие в гр. С.;
7. Уведомление до Районна прокуратура – гр. С.;

КЗЛД приема жалбата за допустима с решение от 10.01.2007.г. (Протокол № 1), като подадена в срока по чл. 38, ал.1от ЗЗЛД, от физическо лице, срещу администратори на лични данни и съдържа оплаквания за нарушени права по ЗЗЛД.

С цел изясняване на обстоятелствата, Комисията за защита на личните данни е насрочила две проверки на администраторите на лични данни – нотариус Р.Д. и адвокат Р.Г., като е взела решение за упълномощаване на служители от администрацията (Протокол № 2 от 17.01.2007 г.).

Проверките са приключили с констативни актове от 01.03.2007 г., и от 23.03.2007 г.

Комисията е конституирала като заинтересовано лице Х.Т.Н. – страна "купувач" по упоменатия предварителен договор. Същият е поканен да се яви на заседанието за разглеждане по същество на жалбата и да даде пояснения по какъв начин е получил данните на жалбоподателката.

Комисията за защита на личните данни разглежда жалбата по същество в открито заседание на 02.05.2007 г. (Протокол № 14 / 02.05.2007 г.).

На заседанието се явяват: С.Д.С. – брат на жалбоподателката и Р.Г. – адвокат при С - ка адвокатска колегия. Редовно уведомени, не се явяват Р.Д. – Нотариус и заинтересованото лице Х.Н.

Братът на жалбоподателката С.С. заявява, че в упоменатия Предварителен договор от 26.06.2006 г. жалбоподателката е идентифицирана само с трите си имена, а по паспорт и в нотариалния акт за собственост на имота е с четири имена – добавена втора фамилия "Н.". Обръща внимание на Комисията, че в упоменатия предварителен договор не са записани данни за датата на издаване на личния паспорт на жалбоподателката и районното управление на МВР. Посочва също, че е извършено нарочно форматиране на текста на предварителния договор, за да съвпадне с подписа на жалбоподателката, видно от празните полета в текста и разменените места на "продавач" и "купувач". Представя копие от Нотариалния акт, което заверява пред комисията.

Адвокат Р.Г. пояснява пред комисията, че не познава жалбоподателката, никога не се е срещала с нея, а личните й данни е получила от своя клиент – Х.Н., "купувач" по предварителния договор. Често в нейната практика страните не идвали заедно за изготвянето на договор. Не знае откъде Х.Н. се е снабдил с личните данни на жалбоподателката. Потвърждава, че тя е съставила проекта на предварителния договор по молба на клиента й Х.Н.

Комисията прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е предявена от физическо лице, насочена е срещу администратори на лични данни. Налице е правен интерес, по смисъла на ЗЗЛД, тъй като са засегнати, както неприкосновеността, така и правото на личния живот на жалбоподателката. Обработваните данни се отнасят за физическата и икономическа идентичност на жалбоподателката.

Адвокат Р.Г. и нотариус Р.Д. са администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

Целта на обработваните лични данни на жалбоподателката от страна на администраторите е била съставяне на правни документи – Предварителен договор за продажба на недвижим имот и протокол от 26.07.2006 г.

Съгласно приетия от КЗЛД Констативен акт за извършената проверка в кантората на адвокат Р.Г., е констатирано, че същата е съставила проект на предварителен договор с личните данни на жалбоподателката, в който са записани дословно всички лични данни на жалбоподателката, така, както фигурират в приложения към исковата молба Предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 26.06.2006г., но в проекта липсва дата, името на нотариуса, кантората и дата

за сключване на окончателен договор, а местата на "продавач" и "купувач" са разменени спрямо подписания договор.

Съгласно приетия от КЗЛД Констативен акт от проверката в кантората на Нотариус Р.Д., е констатирано, че е обработвал данни на жалбоподателката, като е съставил констативен протокол по чл.488а от Гражданския процесуален кодекс, съгласно Предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 26.06.2006 г., който му бил представен от "купувача" Х.Н. Последният се явил в кантората на нотариуса на 26.07.2006 г. в 14.30 часа, в изпълнение клаузите на договора. Нотариусът е обяснил на проверяващия екип, че лицето Х.Н. не идвал за пръв път в кантората му и не е събудил никакви подозрения у него.

Комисията за защита на личните данни приема жалбата за основателна:

Администраторът на лични данни Р.Г., упражняваща адвокатска професия е обработвала личните данни на жалбоподателката В.Д.С., като ги е използвала за подготовка на проект на Предварителен договор за продажба на недвижим имот без правно основание. В конкретния случай данните са предоставени от трето лице, не е налице съгласие на носителя на данните, както и не е налице някое друго основание по чл.4 от ЗЗЛД.

Администраторът на лични данни Р.Д., действащ в качеството си на нотариус, вписан по надлежния ред в Нотариалната камара е обработвал личните данни на жалбоподателката, представени му от трето лице, без нейното съгласие, но по силата на законово основание за това, в изпълнение на задълженията си като нотариус по Закона за нотариусите и нотариалната дейност. Използвал е данните на жалбоподателката, записани в Предварителния договор, който му е представил неговия клиент и в същия договор, в качеството на частен писмен документ, който не е оспорен по съответния ред, съществува клауза, че страните са се споразумели окончателното сключване на договора за продажба да бъде извършено в неговата кантора, в съответния ден и час, който е удостоверил в упоменатия протокол. В този смисъл би следвало да се приеме, че по отношение на обработването на личните данни на жалбоподателката, администраторът Нотариус Р.Д. е действал законосъобразно, съгласно чл.4, ал.1, т.3 във връзка с т. 6 от ЗЗЛД. Но в конкретния случай, жалбоподателката е изразила изричното си несъгласие с обработването на личните данни от който и да било нотариус, като е внесла още на 30.06.2006 г. молба до Службата по вписванията в гр. С. с приложено уведомление до всички частни нотариуси, действащи на територията на гр. С., като е изложила опасенията си от евентуални измами и изрично е помолила да не изповядват сделки за имота й. В горния смисъл, жалбоподателката изрично е възразила пред администратора срещу обработването на личните й данни, съгласно чл. 34а, ал.1 от ЗЗЛД. В конкретния случай, следва да се направи извода, че не е налице съгласие от физическото лице за обработване на личните му данни и по аргумент за противното на чл.4, ал.1 т.2, Комисията счита, че обработването на личните данни от страна на нотариуса е недопустимо, съответно в нарушение на ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 38 ал. 1 и ал.3, чл.10, ал.1 т.5 от ЗЗЛД,
Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Уважава жалба № 96/18.12.2006 г., предявена от В.Д.С. срещу Нотариус Р.Д. и адвокат Р.Г.

I. На основание чл.19, ал.1, чл.23 и чл.25 от ЗЗЛД, издава на администратора адвокат Р.Г. следното задължително предписание:

Незабавно след получаване на настоящето решение:

1. Да унищожи всички лични данни на жалбоподателката В.Д.С., които съхранява на хартиен носител и в информационната система;

2. Да не обработва лични данни, които не са получени с изричното съгласие от физическото лице.

3. Да информира физическите лица, чиито данни ще обработва с правата им по чл. 19 от ЗЗЛД.

4. Да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на обработваните лични данни, в съответствие с разпоредбата на чл. 23 от ЗЗЛД и НАРЕДБА № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни (*Издадена от Комисията за защита на личните данни и обнародвана в ДВ. бр.25 от 23 Март 2007 г.)*

II.На основание чл. 19, ал. 1, чл. 23, чл. 24 и чл. 25 от ЗЗЛД, издава на администратора нотариус Р.Д. следното задължително предписание:

Незабавно, след получаване на настоящето решение:

1. Да не обработва лични данни, които не са получени с изричното съгласие от физическото лице;

2. Да информира физическите лица, чиито данни ще обработва с правата им по чл. 19 от ЗЗЛД;

3. Да определи с инструкция техническите и организационни мерки за защита на личните данни, съобразно НАРЕДБА № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни (*Издадена от Комисията за защита на личните данни и обнародвана в ДВ. бр.25 от 23 Март 2007 г.);*

4. Да определи обема на задълженията при защита на личните данни, обработвани от служители на нотариалната кантора, като издаде конкретен акт за всеки от тях в изпълнение на чл. 24 ал. 4 от ЗЗЛД и НАРЕДБА № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни (*Издадена от Комисията за защита на личните данни и обнародвана в ДВ. бр.25 от 23 Март 2007 г.).*

При неизпълнение на горното предписание, администраторите ще бъде санкциониран по реда на Глава осма от Закона за защита на личните данни.

Решението на комисията подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ
№ 19/23.05.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 23.05.2007 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 19/26.03.2007 г. от А.А. срещу "М." ЕАД. Като заинтересована страна е конституирана С-на дирекция "Полиция.".

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество. Жалбоподателят А.А. - редовно призован, не се явява, не изпраща представител. Ответната страна- "М." ЕАД, изпраща процесуален представител- юрисконсулт Д.Т. В качеството си на заинтересована страна С-на дирекция "Полиция" се представлява от юрисконсулт С.

На 20.03.2007 г. А. е бил обезпокоен на служебния си телефон от служител на Криминална полиция с искане за среща, на която полицаят му предоставил разпечатка от проведените за м. февруари разговори. Обяснението от страна на представителите на службите за сигурност било, че жалбоподателят е провеждал разговори с разследвано от тях лице. В разпечатката фигурирали данни и за всички останали проведени разговори през посочения период.

Според жалбоподателя предоставянето на подобна разпечатка на полицейските служби представлява нарушение на ЗЗЛД, в разрез с разпоредбата на чл. 4, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД. Към жалбата не се приложени писмени доказателства.
Ответната страна- "М." ЕАД, изразява становище за недопустимост на жалбата, позовавайки се на разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, съгласно която право да сезират КЗЛД с жалба имат само физическите лица за нарушените им по закона права. Телефонният номер, за който А. претендира, че е предоставен на трето лице, е служебен и е предоставен на Фондация "Р.Б." на основание договор за услуги № Ф0003816/ 14.02.2001 г. между фондацията и "М." ЕАД и в този случай данните на телефонните номера на абонати- юридически лица не следва да бъдат квалифицирани като лични по смисъла на чл. 2, ал. 1 на ЗЗЛД. И тъй като жалбоподателят като физическо лице не е страна по договор с "М." ЕАД, то не би следвало да има правен интерес от подаване на жалба. По отношение на основателността на жалбата, от страна на "М." ЕАД се застъпва становище за нейната неоснователност, позовавайки се на извършена по случая проверка, по отношение на която е установено, че за номер 0888 578 979 не е изисквана информация по предвидения в действащото законодателство ред и не е предоставяна такава. Подчертава се, че на Фондацията, представлявана от г-н А.А. са предоставени шест броя SIM- карти и съответно номера, които са спрени за неплатени фактури, считано от 06.03.2007 г.

От страна на Столична дирекция "Полиция" се изразява становище за неоснователност на жалбата, пояснявайки, че проведеният с жалбоподателя разговор е представлявал част от необходимите оперативно издирвателни дейности по чл. 138, ал. 1 от ЗМВР, извършени във връзка с провеждането на предварително разследване на извършено тежко криминално престъпление по чл. 198 от Наказателния кодекс. Акцентира се на факта, че жалбоподателят е оказал доброволно съдействие на органите на полицията при проведен с него разговор в качеството му на изпълнителен директор на "Р.Б.", но нито е давал писмени обяснения, нито е воден в някое от структурните поделения на МВР.

От представените от страните доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От процесуална гледна точка счита жалбата за допустима. Подадена на 26.03.2007 г., е спазен предвиденият в чл. 38 ал. 1 от ЗЗЛД срок, в рамките на който Комисията може да бъде сезирана. Не се приемат изложените от "М." ЕАД аргументи за недопустимост на жалбата, тъй като съгласно дадената в чл. 2 ал. 1 от ЗЗЛД дефиниция на понятието лични данни се визира информацията не само по отношение на лицата, които могат пряко да бъдат идентифицирани, но и онези лица, които са идентифицируеми индиректно чрез един или няколко специфични признака. И макар договорът за услуги № Ф0003816/ 14.02.2001 г. да е сключен между "М." ЕАД и Фондация "Р.Б." като юридическо лице, в качеството му на

представляващ фондацията, жалбоподателят би могъл да бъде идентифициран като физическо лице.

По отношение на основателността Комисията приема жалбата за неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защита на правата на физическите лица при обработването на техните данни, дотолкова, доколкото обработването не се извършва за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство. В тези случаи, съгласно чл. 1 ал. 5 от ЗЗЛД, контролът по обработването се възлага на съответния държавен орган. В този смисъл Закона за МВР се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни, когато данните се обработват за целите на националната сигурност и обществен ред. От друга страна, законодателят в чл. 165 от Закона за МВР предоставя контрола по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни на Комисията за защита на личните данни при условията и по реда, определени със Закона за защита на личните данни. Правото на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни е закрепено и в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10 ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността в случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, Комисията не установи по безспорен и категоричен начин факта на предоставяне на данни от страна на "М." ЕАД на органите на полицията. Както се сочи и в жалбата, и в становището на С - на дирекция "Полиция", позвъняването към жалбоподателя е било извършено на стационарен телефон.

Съгласно чл. Чл. 4 ал. 1 т. 6 от ЗЗЛД обработването на данни е допустимо с оглед реализирането на предоставени със закон правомощия на администратора. Във връзка с изпълнение на основните си дейности, съгласно чл. 52, ал. 1 т. 27 от Закона за МВР, полицейските служби имат право да събират, обработват, използват и предоставят информация, придобита при или по повод изпълнение на функциите си. В този случай, съгласно чл. 1 ал. 5 от ЗЗЛД, обработването на данните следва режима, установен в Закона за МВР, съгласно който в изпълнение на своите задачи по установяване, разкриване и разследване на престъпления, органите на полицията могат на доброволни начала да привличат граждани и неправителствени организации за подпомагане изпълнението на законово определените й функции. Още повече, че в чл. 159 от НПК е закрепено правото на съдът и органите на досъдебното производство да изискват и съответно да получават от учреждения, юридически лица, длъжностни лица и граждани намиращите се у тях предмети, книжа, компютърни информационни данни, включително за трафика, които могат да имат значение за делото. В тази връзка, макар и да не се потвърждават по безспорен и категоричен начин твърдените в жалбата факти, трябва да се подчертае, че Комисията не би толерирала действия на превишаване на правата на по ЗЗЛД, с цел да бъде избегната отговорността, която всеки един член на обществото притежава в качеството си на гражданин на Република България.

Водима от горното и приемайки, че обработването на данните на жалбоподателя е извършено с оглед целите на наказателното производство и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж- 19/ 26.03. 2007 г. от А.А. срещу "М." ЕАД**.**

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ
№ 22 / 23.05.2007 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 23.05.2007 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 22/10.04.2007 г. от О.Д.Т. срещу "Г.И.Г." АД, рег. по ф. Д. № 2195/1999 г. на Б - ски окръжен съд, представлявано от Н.К.Г.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят О.Д.Т. - редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

Ответната страна - "Г.И.Г." АД изпраща процесуален представител- юрисконсулт С.П.

Жалбоподателят г-н О.Т. сезира КЗЛД с жалба от 10.04.2007 г., в която протестира срещу определеното от него като незаконосъобразно обработване на лични му данни от страна на "Г.И.Г." АД, в нарушение на разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД, изискваща съгласието на лицата за обработка на техните лични данни. За целта жалбоподателят сочи, че в искова молба подадена до Б - и окръжен съд от страна на "Г.И.Г." АД през 2006 г., по която той е конституиран като ответник по гражданско дело, са посочени неговите лични данни - име, ЕГН и адрес. Приложено е копие от искова молба № 724/2006 г. до Б - ия окръжен съд.

Ответната страна възразява, че жалбата е неоснователна, позовавайки се на публичността на регистъра в правно-информационната система "Апис", от която данните са били използвани. Прилагат и копие от съответната справка, от която е видно, че името, адреса и ЕГН -то на жалбоподателя фигурират в регистъра.

От представените от страните доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От процесуална гледна точка жалбата е редовна и допустима. Разгледана по същество, Комисията я приема за частично основателна.

Съгласно чл. 10 ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, Комисията приема за установен по безспорен и категоричен начин факта на използване на данните на жалбоподателя от публичния регистър на правно-информационната система "Апис"с цел завеждане на исково производство срещу него.

По отношение обработката на ЕГН като уникален идентификационен номер на физическите лица, чл. 1 ал. 6 от ЗЗЛД препраща уредбата към специални закони, каквито в случая се явяват ГПК, който предвижда като задължителен реквизит на исковата молба вписването на данни за името и адреса на ответника (чл. 98 ал. 1 т. б). И във връзка с правомощията на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни (чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД) се приема, че не е спазена разпоредбата на чл. 2 ал. 2 т. 1 от ЗЗЛД, изискваща личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, както и че е нарушен закрепения в чл. 2 ал. 2 т. 3 от ЗЗЛД принцип на пропорционалност при обработката на данни. Посочената от ГПК разпоредба не изисква включването на ЕГН-то на ответника в исковата молба и в този смисъл по отношение на тази информация Комисията счита жалбата за частично основателна.

Събраната информация относно трите имена и адрес на жалбоподателя от регистъра на правно-информационната система "Апис" във връзка с необходимостта за установяване, упражняване или защита правата по съдебен ред не представлява нарушение на закона, поради което Комисията счита жалбата в посочената част за неоснователна. В този смисъл би следвало да се приеме и разпоредбата на чл. 4, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД, съгласно която обработването на лични данни е допустимо в случай на реализиране на законен интерес на администратора на лични данни. Неоснователността на жалбата по отношение на обработване на данните за адрес и трите имена на жалбоподателя се основава на публичния характер на регистъра, достъпът до който е общодостъпен и не е необходимо изрично разрешение на държавен орган за това.

Администраторът на лични данни в лични данни в лицето на поддържащ регистъра следва да е изпълнил изискванията на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, с която се гарантира законосъобразното обработване на лични данни.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 5 и т. 7 във връзка с чл. 2 ал. 2 т. 1 и т. 3,и чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ :

I. Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж- 22/ 10.04. 2007 г. от О.Д.Т. срещу "Г.И.Г." АД в частта по отношение обработването на личните данни на жалбоподателя - трите имена и неговия адрес.

II. Приема за основателна жалбата от О.Д.Т. срещу "Г.И.Г." АД по отношение обработването на данни за ЕГН на жалбоподателя.

В случай на повторно нарушение ще бъдат приложени разпоредбите на глава VIII от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ: Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгений Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ
№ 17/14.06.2007 г.

Комисията за защита на личните данни на заседание на четиринадесети юни две хиляди и седма година, в състав: Председател: Иво Стефанов и членове: Станимир Цолов, Красимир Димитров и Ради Романски, разгледа жалба № Ж-17/19.03.2007 г. от А.В.С., срещу адвокат И.Д. – Адвокатска колегия гр. С.

Жалбоподателката се оплаква, че документи, съдържащи личните й данни се задържат незаконосъобразно и против волята й от адвокат И.Д., с което са нарушени правата й по чл. 2, ал. 2, т. 1, чл. 4, ал. 1, т. 2 и чл. 5, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни. Преди да сезира КЗЛД, същата е заявила на 03.01.2007 г. пред Председателя на адвокатска колегия – гр. С. и пред адвокат И.Д., че не желае да се съхраняват от пълномощника й адвокат И.Д. следните документи, съдържащи нейни лични данни: медицински изследвания, съдебно-медицински освидетелствания и консултации, отнасящи се до здравословното й състояние; оригинални документи по следствено дело № 197/2005 г. и пълномощно, като е поискала да й се върнат упоменатите документи.

Към жалбата са приложени:

1. Жалба вх.№ 841/01.12.2006 г. до Председателя на Адвокатски съвет – област С.;
2. Жалба вх. № 02/ 03.01.2007 г. с приложено Заявление до Председателя на Адвокатска колегия – обл. С., с копие до адвокат И.Д.;
3. Решение № 3/11.01.2007 г. на Адвокатския съвет при Адвокатска колегия гр. С.

За изясняване на обстоятелствата, с писмо изх. № 528/06.04.2007 г. КЗЛД е изискала писмено становище от Директора на окръжна следствена служба – гр. С. по изложените в жалбата обстоятелства, а с писмо изх. № 559/13.04.2007 г. е изискала и пояснения дали Окръжна следствена служба – С. съхранява оригинални документи на жалбоподателката А.С. по следствено дело № 197/2005 г. С Писмо № 527/ 06.04.2007 г. на КЗЛД е изискано писмено становище по жалбата от адвокат И.Д.

С Писмо рег. № 528/10.04.2007 г., Директорът на Окръжна следствена служба – гр. С. уведомява Комисията, че няма образувани дела срещу жалбоподателката, а с Писмо рег. № 590/16.04.2007 г. същият пояснява, че следствено дело № 197/2005 е изпратено на районна прокуратура – гр. С.

КЗЛД е изискала информация и от Районна прокуратура – гр. С. с Писмо 605/24.04.2007 г., дали по следствено дело № 197/2005 г. се съхраняват оригинални документи на жалбоподателката. В отговор Районна прокуратура – гр. С., с Писмо изх. № 913/03.05.2007 г. изпраща Постановление от 03.05.2007 г. на В.М. – Районен прокурор, в което е установено, че към материалите по делото са приобщени писмени и гласни доказателства, които заедно с оригинални документи, съдържащи лични данни на жалбоподателката С. не могат да бъдат отделени от общата съвкупност на доказателствения материал, същите са събрани по надлежния ред, регламентиран от НПК, като липсват оригинали на документи, които са заменени с копията им, представяни от С. и нейния защитник в хода на разследването. Със същото постановление е отказано на С. да бъдат върнати представените писмени документи, приложени към материалите по делото.

Комисията за защита на личните данни с решение на заседание на 23.05.2007 г. (Протокол № 14) е конституирала като заинтересовани страни адвокат Д. и Окръжна следствена служба – С – гр.С. и е насрочила разглеждане на жалбата по същество на 14.06.2007 г.

С Писмо вх. № към Ж-17/07 г. от 11.06.2007 г. до Комисията, жалбоподателката е изпратила допълнително становище по жалбата.

На 13.06.2007 г. с Молба вх. № към Ж-17/2007 г. до Комисията, жалбоподателката А.С. е оттеглила подадената жалба срещу адвокат Д.

Комисията за защита на личните данни, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателката е упражнила правото си да оттегли жалбата си пред комисията, което е изразено писмено, изрично и недвусмислено с молбата й вх. № към Ж-17/2007 г. от 13.06.2007 г., в която се иска и прекратяване на адми-

нистративното производство.

Законът за защита на личните данни и Правилникът за дейността на комисията за защита на личните данни и нейната администрация не уреждат с изрични разпоредби оттегляне на жалба от страна на подателя, поради което следва да се приложат общите правила на административното производство.

Производството по разглеждане на жалби пред комисията е административно производство по издаване на индивидуален административен акт. Съгласно общите принципи и правила на Административно-процесуалния кодекс и на основание на чл. 56 ал. 1 от същия, страната, по чиято инициатива е започнало производството, има право да поиска от административния орган прекратяването му.

Като взе предвид установеното по-горе, комисията не обсъжда събраните доказателства и не разглежда жалбата по същество.

Водима от горното и на основание на чл. 56 ал.1 от Административно-процесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба Ж-17/19.03.2007 г. от А.В.С.

Прекратява производството и връща жалбата на подателката.

Решението може да се обжалва от искателя А.В.С. по реда на Глава десета, раздел IV от дял трети на АПК пред Върховния административен съд, в 14 дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ
№ 20/14.06.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, и Ради Романски на открито заседание, проведено на 14.06.2007 г. разгледа по същество жалба, рег. № Ж-20/02.04.2007 г. от И.Х.Ч. срещу администратора на лични данни "К.Б. М." ЕАД – G.B., за нарушения по Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Жалбоподателят сезира Комисията с твърдения за неправомерно използване на личните му данни в нарушение на ЗЗЛД, тъй като през месец февруари 2007 г. разбрал, че освен договора с "К.Б.М." ЕАД – G.B., по който той бил абонат, е сключен от трето лице и договор със същия оператор, по силата на който е предоставен за ползване друг мобилен номер на негово име, за което той не е давал изричното си съгласие.

Посещавайки офиса на мобилния оператор, г-н Ч. поискал заличаване на личните му данни – ЕГН и домашен адрес, които фигурирали, във връзка с въпросния абонамент. От "К.Б.М." ЕАД го уверили, че проблемът е отстранен и нямало да се налага да плаща чужда сметка. Ч. прекратил абонамента на телефонния номер, който до момента ползвал, като платил оставащата сума.

Два часа след развалянето на договора с "К.Б.М." ЕАД служители от фирмата изключили номера, по който той бил абонат, поради което жалбоподателят предположил, че са унищожени и личните му данни, обработвани до момента.

В последствие обаче, получил по пощата фактура за два мобилни номера – ползвания до момента от него и този, открит от третото лице на негово име. Неудовлетворен от резултата, подава жалба до КЗЛД с молба за проверка какви са причините за злоупотребата с личните му данни и възможни ли са последващи злоупотреби. Приложил е фактура, издадена от "К.Б.М." ЕАД с извлечения.

На основание решение на КЗЛД от 30.05.2007 г. /Протокол № 17/ Председателят на Комисията и упълномощени служители от нейната администрация извършват проверка на 12.06.2007 г. в "К.Б.М." ЕАД в гр. София, ж.к. "Младост" 4, Бизнес парк София.

При проверката се установява, че друг клиент на "К.Б.М." ЕАД на име Н.П. е сключил нов договор за мобилни услуги, като в процеса на въвеждане на неговия ЕГН вместо цифрата 4 е въведена цифрата 1, при което се оказва, че това е ЕГН на жалбоподателя И.Ч.. Тази грешка не е забелязана в момента на въвеждането, вследствие на което се активира втори телефонен номер на жалбоподателя. След 10 дни, когато новият клиент Н.П. проверил сметката си, установил, че

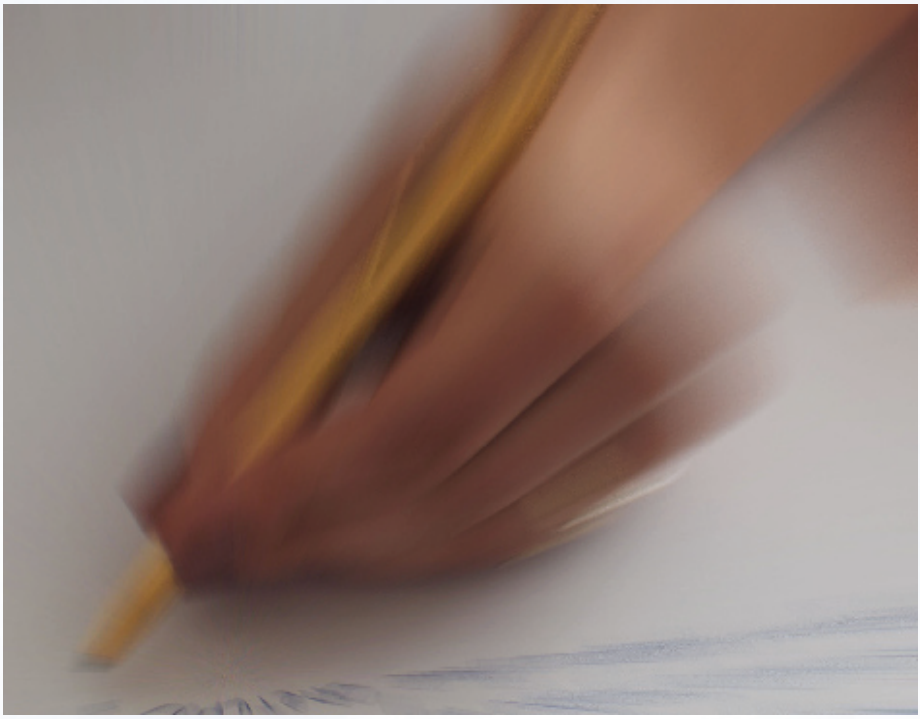

дължи 30 лв., въпреки че не е провеждал разговори и подал жалба по този повод до "К.Б.М." ЕАД.

Около месец по-късно И.Ч. след получаване на фактура от "К.Б.М." ЕАД установява, че трябва да заплати сметки по два телефонни номера, единият от които установил, че е по договор, сключен от трето лице и също като П. подал жалба до мобилния оператор. Едва тогава в дружеството констатирали допуснатата грешка и с писмо № CC&B/4485 от 26.04.2007 г. информирали г-н Ч., че проблемът е отстранен, погрешно активираната СИМ карта е изключена на 20.03.2007 г. и начислените суми за нея са приспаднати от задълженията му.

С приетия от КЗЛД на 14.06.2007 г. Констативен акт са установени и други нарушения на ЗЗЛД, които не са предмет на настоящото административно производство.

На заседание на Комисията за защита на личните данни жалбоподателят не се явява. От страна на "К.Б.М." ЕАД се явяват М.Т. - юридически съветник и Ц.Ц. – експерт по информационни технологии. Представят и писмено становище по жалбата. Считат, че допуснатото нарушение се дължи на техническа грешка, навременно са взети мерки за отстраняването й и на жалбоподателя са възстановени загубените средства в размер на една месечна такса, за което е налице доказателство като приложение към Констативния акт на КЗЛД.

Комисията прие разглежданата жалба за неоснователна:

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, администратор на лични данни, е физическо или юридическо лице, както и орган на държавна власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни.

В конкретния случай, "К.Б.М." ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Видно от представеното писмено становище, в разглеждания случай се касае за субективна техническа грешка, при която е налице съвпадение на идентификационните номера на двама клиенти на дружеството. Това съвпадение е довело до неоснователно начисляване на недължими сметки и е било отстранено веднага след констатирането му, данните са били коригирани и на жалбоподателя са възстановени загубените средства в размер на една месечна такса.

В този смисъл не би могло да се приеме, че обработването не е в съответствие с изискването на чл. 2, ал. 2, т. 5 от ЗЗЛД. Разпоредбата указва на администраторите на лични данни заличаване или коригиране на данни, при неточност или непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват.

В конкретния случай Комисията приема, че администраторът е действал в съответствие с нормативната уредба и не е налице нарушение на Закона за защита на личните данни, както и на принципите за защита на лични данни, съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета на Европа от 24.10.1995 г.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба, рег.№ **Ж-20/02.04.2007 г. от И.Х.Ч.** срещу администратора на лични данни "К.Б.М." ЕАД – G.B., за нарушения по Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Ради Романски /п/

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЕВРОПА

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ДАНИЯ

В Дания надзорния орган по защита на данните е Агенцията за защита на личните данни. Тя се състои от Съвет и Секретариат и отговаря за всички операции по обработване, предвидени в Закона за обработване на личните данни. Ежедневната дейност на Агенцията се осъществява от Секретариата, който се ръководи от директор. Съветът се учредява от Министъра на правосъдието и се състои от председател, който трябва да е правоспособен съдия, и шест други членове. На членовете на Съвета могат да се назначават заместници. Членовете и техните заместници се назначават за срок от 4 години.

Съветът приема собствени правила за дейността си и подробни правила за разделянето на работата между Съвета и Секретариата.

Агенцията за защита на личните данни работи при пълна независимост при изпълнението на възложените й функции. От нея се взема становище, когато трябва да се изготвят заповеди, циркулярни или подобни общи разпоредби, които са от значение за защитата на конфиденциалността във връзка с обработката на данни. Агенцията, по своя инициатива или въз основа на жалба от титуляр на лични данни, осъществява контрол доколко обработването се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за обработване на личните данни и другите актове, издадени въз основа на този закон.

Агенцията за защита на данните може да отменя свои решения, отнасящи се до трансфер на лични данни в трети държави, ако Европейската комисия реши, че трансферът на данни към определени държави не може да се извърши или извършването му е незаконосъобразно. Това обаче ще се прилага само когато е необходима отмяна, за да се отговори на изискванията на решението на Комисията.

Агенцията за защита на лични данни може да нареди на частен администратор на лични данни да преустанови операциите по обработване, които не могат да произтичат от закона и да поправи, изтрие или блокира конкретни данни, които са били обработени по такъв начин. Освен това Агенцията може да забрани на администратор на лични данни от частния сектор да използва конкретни процедури във връзка с обработването на данните, ако тя счита, че въпросните процедури включват съществен риск данните да се обработват при нарушаване на закона. Агенцията може да нареди на администратор на лични данни от частния сектор да приложи определени технически или организационни мерки за сигурност, за да защити срещу обработване данни, които може да не се обработват; да защити данни срещу случайно или незаконно разрушаване или случайно загубване, изменение и разкриване на неоторизирано лице, измама или други незаконни форми на обработване. В специални случаи Агенцията може да издаде забрана или задължително предписание срещу администратор на лични данни от частния сектор.

Агенцията за защита на лични данни взема решения и дава становища. В други случаи агенцията за защита на данните дава мнения до органа, действащ като администратор.

Не могат да се внасят жалби пред друг административен орган срещу решения, направени от агенцията за защита на данните по разпоредбите на настоящия закон.

Тя може да изиска да бъде информирана по въпроси от значение за нейната дейност, включително, за да реши дали определен проблем попада в приложното поле на Закона за обработване на лични данни.

Членовете и персонала на агенцията за защита на данните по всяко време срещу съответното доказателство за самоличност и без съдебна заповед, ще имат достъп до всички помещения, от които се извършват процедури по обработка от името на публичната администрация или от които има достъп за субекта на данните за обработка, както и до всички помещения, където данни или техническо оборудване се съхраняват или използват.

Агенцията за защита на лични данни може да реши дали определени уведомления и молби за оправомощаване по Закона за обработване на лични данни и промените в тях да бъдат представяни по точно определен начин. Такса от 1000 DKK се заплаща при представянето на следните уведомления и молби за оправомощаване: уведомление за започване на операции по обработване от администратор или обработващ данни; оправомощаване за обработване.

Агенцията, по своя инициатива или по молба на друга страна-членка, може да провери дали операцията по обработването на данните, извършвана в Дания, е законосъобразна, независимо от това дали или не операцията се ръководи от законодателството на друга страна-членка. Агенцията за защита на данни може допълнително да разкрива данни на надзорни органи в други държави-членки до степен, в която това е нужно, за да се гарантира съответствие с разпоредбите на този закон или тези на законодателството за защита на данни на съответната държава-членка.

Агенцията за защита на лични данни представя годишен доклад за дейността си пред Фолкетинг (датския Парламент). Докладът е публичен. Агенцията за защита на данни може да осигури достъп на обществеността до взетите от нея решения.

Агенцията за защита на данните и датската съдебна администрация ще си сътрудничат до степента, необходима за изпълнение на техните задължения и по-конкретно чрез обмен на релевантни данни.

Датската съдебна администрация ще надзирава обработката на данни, извършвана от името на съдилищата.

Този надзор ще включва обработката на данни по отношение на административните дейности на съдилищата.

По отношение на другата обработка на лични данни решението ще се взима от компетентния съд. Такива решения могат да се обжалват пред по-висш съд. Що се касае до специалните съдилища или трибунали, чиито решения не могат да се обжалват пред по-висш съд, то решенията, както е посочено в Закона за обработване на лични данни, могат да се обжалват пред отделение на Висшия съд, в чиято юрисдикция съдът или трибуналът са разположени. Периодът, който е позволен за обжалване, е 4 седмици от датата, на която конкретното лице е уведомено за решението.

Мнението на датската съдебна администрация ще се получава, когато се изготвят заповеди или подобни общи правни разпоредби от значение за защитата на конфиденциалността във връзка с обработката на данни, извършвана от съдилищата.

Датската съдебна администрация ще публикува годишен доклад за своите дейности.

Администраторът ще компенсира всяка щета, причинена при обработката на данни в нарушение на разпоредбите на Закона за обработване на лични данни, освен ако не е установено, че такава щета не е била могла да бъде предотвратена с усърдие и внимание, необходими във връзка с обработката на данни.

При отсъствие на по-сериозно наказание, което да се предписва от друг закон, всяко лице, което извърши някое от нарушенията във връзка с обработката, извършвана от името на частни лица или органи, ще подлежи на глоба или арест.

Компетентният министър може в специални случаи да излага по-подробни правила за дейностите по обработка, извършвани от името на публичната администрация.

Министърът на правосъдието може да изложи по-подробни правила относно конкретни категории дейности по обработка, извършвани от името на частни администратори, включително правила, които постановяват, че определени категории данни не могат да бъдат обработвани.

Търговските асоциации и други органи, представляващи други категории частни администратори, могат в сътрудничество с Агенцията за защита на данни да изготвят кодекси за поведение, целящи да допринесат за правилното прилагане на правилата, изложени в настоящия закон.

Министърът на правосъдието може да утвърди правилата, които са необходими за прилагането на решенията, издадени от Европейската общност с оглед на прилагането на Директивата относно защитата на индивидите по отношение на обработката на лични данни и относно свободното движение на такива данни, или пък правила, които са необходими за прилагането на правни закони, издадени от Общността в областта, покрита от Директивата.

Законът за обработване на лични данни няма да е валиден за Фарьорските острови, но с кралски указ може да се направи валиден за обработката на данни от конституционните органи, субект на отклонения вследствие на специалните условия на Фарьорските острови. Този закон също така няма да важи и за Гренландия, но с кралски указ може да се направи валиден за обработката на данни от конституционните органи, субект на отклонения вследствие на специалните условия на Гренландия.

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЛАТВИЯ

Държавната инспекция на данни (по-долу наричана – **инспекция**) е държавен орган под контрола на Министерството на правосъдието и осъществява защитата на данните на физическите лица в Латвия.

Държавната инспекция за данните се управлява от директор, който се назначава и освобождава от своята позиция от кабинета съгласно препоръка на министъра на правосъдието. *(преместен от по-долу текст)*

Инспекцията е юридическо лице.

Законът за защита на данните на физически лица установява правата и задълженията на инспекцията. Длъжностните лица на инспекцията са директора, неговите заместници, ръководителите на отдели и инспекторите. Директорът на инспекцията планира, ръководи и организира действията на инспекцията и е отговорен за тях.

Контролът над защитата на лични данни ~~ще~~ се извършва от държавната инспекция за данните, която е под юрисдикцията на Министерството на правосъдието, но действа независимо при изпълнението на нейните функции, предоставени по закон. Инспекцията взима решения и издава административни актове в съответствие със закона. Държавната

инспекция за данните действа в съответствие с вътрешния правилник, одобрен от кабинета. Всяка година държавната инспекция за данните представя доклад за своите дейности пред кабинета и го публикува във вестник Latvijas Vetsnesis.

Задълженията на държавната инспекция за данните в областта на защитата на лични данни са следните:

1) да гарантира съответствие на обработката на лични данни в държавата с изискванията на този закон;

2) да взима решения и разглежда жалби относно защитата на лични данни;

3) да регистрира системи за обработка на лични данни;

4) да предлага и извършва дейности, целящи повишаване на ефективността на защитата на лични данни и да представя доклади относно съответствието на системите за обработка на лични данни, създадени от правителството и местната администрация с изискванията на регулаторните постановления;

5) заедно със службата на генералния директор на държавните архиви на Латвия да взима решения относно трансфера на системи за обработка на лични данни към държавните архиви за запазването им;

6) да акредитира лица, които желаят да извършват системен одит на системите за обработка на лични данни на правителствени и местни административни институции в съответствие с процедура, установена от кабинета на министрите.

В областта на защитата на лични данни правата на държавната инспекция за данните са следните:

1) в съответствие с процедурите, предписани от регулаторните постановления, да получава безплатно информация от физически и юридически лица, доколкото това е необходимо за извършването на функциите, свързани с инспекцията;

2) да извършва инспекция на системите за обработка на лични данни;

3) да изисква блокиране на данни, изтриване или унищожаване на некоректно или незаконно получени данни или да издава постоянна или временна забрана за обработка на данни и

4) да предявява иск в съда за нарушаване на този закон.

5) да анулира сертификат за регистрация за обработка на лични данни, ако са установени нарушения при инспектирането на система за обработка на лични данни;

6) да налага административни наказания за нарушения при обработката на лични данни в съответствие с процедурата, предвидена по закон;

7) да извършва инспекции с цел определяне на съответствие на обработката на лични данни с изискванията на регулаторните постановления в случаите, когато законът не позволява на администратора на системата да предоставя информация на субекта на данни и съответната молба е получена от субекта на данните.

За да се извършват дейностите, посочени в Закона за защита на данните на физически лица, директорът на държавната инспекция за данни и служителите на държавната инспекция за данни, оторизирани от директора, имат правото:

1) да влиза свободно в нежилищни помещения, където са разположени системи за обработка на лични данни и в присъствието на представител на системния администратор да извършва необходимите инспекции или други мерки, за да определи съответствието на процедурата за обработка на лични данни със закона;

2) да изисква писмени или устни обяснения от всяко физическо или юридическо лице, участващо в обработката на лични данни;

3) да изисква изготвяне на документи и предоставяне на друга информация, която е свързана с инспектираната система за обработка на лични данни;

4) да изисква инспекция на системата за обработка на лични данни или на съоръжение или носител на информация на тази система и да определи извършването на експертна оценка по отношение на въпросите, които са субект на разследване;

5) да иска помощ от служителите на правоприлагащите институции или други експерти, ако е необходимо, за да гарантира изпълнението на своите задължения;

6) да подготви и представи материали за правоприлагащите институции, за да се поставят под отговорност нарушителите, ако е необходимо;

7) да изготвя доклад относно административното нарушение на обработката на лични данни.

Служителите на държавната инспекция за данните, включени в регистрирането и инспекции, гарантират, че получената в процеса на регистриране и инспекции информация не се разкрива, освен информацията, която е достъпна за широката публика. Такава забрана ще остане валидна също така и след като служителите са престанали да изпълняват своите служебни функции.

Решенията на държавната инспекция за данните могат да се обжалват в съда.

Ако в нарушение на Закона за защита на данните на физически лица са причинени щети или загуби на лице, то това лице има правото да получи съответната компенсация.

DATU VALSTS INSPEKCIJA

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В УНГАРИЯ

От 1995 г. унгарският парламент избира парламентарни комисари за срок от шест години, който срок може да се подновява еднократно. Понастоящем има избрани четирима комисари: парламентарният комисар и заместник-комисаря за гражданските права, парламентарният комисар за правата на националните и етнически малцинства и парламентарният комисар за защита на данните и свобода на информацията. Парламентът има възможност да избира допълнително комисари за защита на определени конституционни права.

Закон LIX от 1993 г. относно парламентарния комисар за гражданските права излага съдържанието на институцията парламентарни комисари, процедурата за техния избор и правата и отговорностите на парламентарните комисари, въпреки че позицията парламентарен комисар за защита на данните и свобода на информацията се предвижда от закон LXIII от 1992 г. относно защитата на лични данни и публичния достъп до данни от обществен интерес.

Службите на комисарите, както поради финансови, така и поради практически причини, са включени в обща организационна структура, която гарантира условията на независимо вземане на решения и извършване на задачите на комисарите.

Настоящият парламентарен комисар за защита на данните и свобода на информацията д-р Атила Петерфалви ръководи служба от около четиридесет души, включително старши експерти и секретариат. Службите на комисарите и общите спомагателни отдели имат около 150 служители.

По силата на закон LIX от 1993 г. относно парламентарния комисар за гражданските права, всеки парламентарен комисар е длъжен да докладва ежегодно пред Парламента резултатите от своите дейности. Ежегодният доклад на комисаря за защита на данните включва доклад за разследванията, описание на управлението на регистрите с лични данни и най-важните препоръки, комюнике и позициите, изложени през годината. Унгарските годишни доклади са на разположение в печатна версия и на интернет страницата на комисаря.

Комисарят за защита на данните осъществява своите задължения с независима компетенция, като има еднакъв статут с другите два парламентарни комисаря (омбудсмани). Неговата работа се подпомага от персонала на Службата на комисаря за защита на данните, която включва консултанти, адвокати, IT експерти, експерти от администрацията.

Комисарят за защита на данните извършва своята дейност точно както и комисарят за човешките права и комисарят за правата на националните и етнически малцинства, като разчита на работата на общата организационна структура, "Служба на парламентарния комисар". Трите служби и общата служба заедно съставят Службата на парламентарните комисари.

Институцията на комисаря за защита на данните е независима от правителството, другите държавни организации и частния сектор. Комисарят не може да приема заповеди или поръчки от тях. Неговите компетенции покриват както държавния, така и частния сектор и той е отговорен за докладването на своята дейност само пред Парламента.

Комисарят за защита на данните не е конвенционален орган и няма функции на съдилище, той обикновено издава препоръки. Публичността е негово основно средство.

Основните задачи на комисаря за защита на данните са:

Разследване на жалби от граждани

Всяко лице може да се обърне към комисаря за защита на данните, когато неговите лични данни са използвани неправомерно от правителствен, местен административен орган, друг орган, частна организация (например банка, застрахователна компания, доставчик) или друг администратор на данни, или ако разкриването на информация от публичен интерес му е било отказано незаконно, както и, ако е информирано за общи слабости на контрола на данни. Лицето, което се е обърнало за съдействие към комисаря за защита на данните, не може да претърпи вреди поради тази си постъпка;

Надзор върху контрола на данни

Комисарят може, без предварително уведомяване, да наблюдава всеки контрол на данни (ръчни или автоматични регистри), като тази му дейност се ограничава единствено от закона, например посредством посоченото контролиране на данните за националните органи за сигурност. Той може да стартира разследване или след жалба или ex officio;

Водене на регистър за защита на данните

Тази база данни – регистър или регистри – съдържа най-важните данни от всички тези администратори на данни, които контролират лични данни и които трябва да докладват своята дейност на комисаря за защита на данните по закона за защитата на данните. Този регистър е обществено достъпен;

Предлагане на закони и изменения на закони

Комисарят за защита на данните може да направи препоръки за нови разпоредби и за изменение на закони, отнасящи се до контрола на данни и може да изразява своето мнение относно проекти, покриващи същата тема;

Надзор на оправдаването на обхвата на държавните и служебни тайни

Комисарят за защита на данните трябва да изразява своето мнение относно всички обхвати на служебни тайни и в оправдани случаи може да стартира рекласификация на данни, които вече са били класифицирани като държавни или служебни тайни;

STATE DATA PROTECTION INSPECTORATE

Насърчаване на културата и познаването на основните права

Комисарят информира обществеността относно информационните права на гражданите, относно рисковете от нарушаване им чрез своите собствени публикации, с помощта на пресата, радиото и телевизията. Той подкрепя преподаването ~~на~~ в тази област и научните изследвания.

В случай на нарушаване на правата на лице във връзка с неговите лични данни, или ако има непосредствена опасност от такова нарушаване, то може да се докладва на комисаря за защита на данните, например:

- личните данни се събират по некоректен или измамен начин;
- личните данни се регистрират незаконно, използват се, предават се или се разкриват на обществеността;
- субектът на данните няма право да проверява какви негови данни се запазват в регистъра;
- субектът на данните няма право да коригира или изтрива свои данни, когато има право да прави това, личните данни се използват и занапред въпреки отказа на субекта на данните
- ако субектът на данните не е получил исканата информация, която е от обществен интерес от държавен орган, например:
- искането на субекта на данните не е разгледано от органа или е разгледано с неоправдано закъснение;
- субектът на данните не е съгласен с причината за отказа;
- субектът на данните смята, че неговата жалба може поне частично да се изпълни или
- субектът на данните е получил исканите данни, но във форма, която не може да се интерпретира.

Действащите закони позволяват на всички да подават съдебен иск по дело за нарушаване правото на информация. Съдът може да разпореди разкриване на поисканата информация от обществен интерес или прекратяване на незаконното контролиране на данни. (Във втория случай съдът може да вземе решение за компенсиране на засегнатото лице.)

Освен съдебни искове могат да се изпращат и жалби към комисаря за защита на данните.

Комисарят не може да разглежда случаи, които вече са внесени в съда.

Освен това той не може да се занимава със случаи, при които преди по-малко от година е дадено окончателно съдебно решение, или ако съответната процедура е стартирана преди 23 октомври 1989 г.

Освен това субектът на данните може да обърне внимание на комисаря за защита на данните, ако той узнае за слабости в контролирането на данните или в областта на защитата на лични данни или при разкриването на информация от публичен интерес.

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЛИТВА

Защитата на личните данни е едно от човешките права – правото на ненарушимост на частния живот на всеки. При условията на демократичното общество е важно да се постигне баланс между обществените и частните интереси, правото на лицето да получава и разпространява информация и правото на зачитане на неговия частен и семеен живот. Държавният инспекторат за защита на данни (по-долу наричан инспекторат) е един от органите, които помагат за прилагането на това право.

Инспекторатът е отговорен за надзора и контрола на прилагането на Закона относно правната защита на личните данни (по-долу наричан LPPDL) на Република Литва, както и за прилагането на разпоредбите на Закона за електронните комуникации на Република Литва (по-долу наричан ECL) раздел IX "Обработка на лични данни и сигурност на конфиденциалността", с изключение на разпоредбите на членове 63 (5), 65 (4) и 70 (7). Правителството на Република Литва с Резолюция No 1593 от 06/12/2004 „Относно даването на оторизация за прилагането на закона за електронните комуникации на Република Литва" в член 4 даде право на инспектората да извършва контрол, за да гарантира ненарушимостта на частния живот на потребителите на електронни комуникации съгласно процедурите, установени от правителството на Република Литва. Правителството с резолюция No. 807 от 20/07/2005 г. одобри правилата за инспекция относно секретност на комуникацията, които правила определят процедурата за инспекции, извършвани от инспектората с цел установяване на това, дали изискванията на ECL член 63(1) за гарантиране на секретност на комуникациите, се изпълняват и също така процедурата за формализиране на резултатите от такива инспекции.

С правителствена резолюция No. 816 от 28/06/2004 г. „Относно назначаването на отговорни институции, оторизирани за прилагането на законите на Република Литва относно Конвенцията, изготвена по силата на член К.3 от Договора за Европейския съюз, за създаването на европейска полицейска служба (Конвенция за Европол) и ратификация на протоколите" (Zinios, No. 103-3791, 2004), инспекторатът бе създаден като национална контролна институция, целта на която – независимо да наблюдава допустимостта на трансфера, търсенето и предоставянето на лични данни от Република Литва на Европол и да разглежда дали това не нарушава правата на субектите на данни.

Съгласно резолюция No. 895 от 15/07/2004 г. на правителството "Относно Конвенцията за употреба на информационни технологии за митнически цели, изготвена по член К.3 от Договора за Европейския съюз, нейните протоколи и споразумението за допълнително прилагане на Конвенцията в Република Литва" инспекторатът е отговорен за независимия контрол на трансферираните лични данни към митническата информационна система, като гарантира, че обработката и използването на лични данни, съхранявани в митническата информационна система не би нарушило правата на засегнатите лица.

Обхватът на дейностите на инспектората се определя също така от подобрената информираност на гражданите и

поради загрижеността на обществеността и държавните институции за нарушенията при обработката на лични данни.

Областта на защитата на лични данни е относително нова в Литва. Инспекторатът се стреми да подобри нивото на защита на данните, подготвя препоръки за администраторите на данни и субектите на данни, провежда обучения, дава консултации, изявления за пресата относно дейностите, които е извършил. Информирането редовно на обществеността относно дейността на органа, относно установените нередности при обработката на лични данни по-конкретно в държавните институции, насърчава хората да се интересуват от защитата на лични данни и да се свързват с инспектората за защита на техните права като субекти на данните. Трябва да се отбележи, че субектите на данни относително рядко се обръщат към администратори на данни за разрешаване заедно на проблемите при обработката на данните, а администраторите на данни, при изпълнението на функциите си и обработката на лични данни често подценяват важността на правото на ненарушимост на частния живот.

Основните цели на дейността на инспектората са да развие защитата на данните, да контролира дейността на администраторите на данни при обработката на лични данни, да контролира законността на обработката на лични данни, да се бори с нередностите на обработката на данни и да гарантира защита на правата на субекта на данните. Инспекторатът се стреми да постигне съвместимост на защитата на лични данни в Република Литва с изискванията на Европейския съюз и гаранции за тази защита в условията на информационното общество.

Главната мисия на инспектората е да се гарантира високо ниво на защита на данните

Стратегическите цели, които стоят пред инспектората са много. Да се работи така, че администраторите на данни и провайдерите на публични комуникационни мрежи и публично достъпните електронни комуникационни услуги да изпълняват изискванията за защита на данните.

Съгласно чл. 29 (1) от Закона за правната защита на лични данни на Република Литва (Държавни новини, No 63-1479, 1996; No 15-597, 2003), чл. 12 (5) от Закона за електронните комуникации на Република Литва (Държавни новини, No 69-2382, 2004), Законът на Република Литва за ратифициране на Конвенцията за защита на индивидите по отношение на автоматичната обработка на лични данни (ETS No 108), изменен от Комисията на министрите на Съвета на Европа (Държавни новини, No 32-1055, 2001), член 3(2) от Закона на Република Литва относно ратифицирането на Конвенцията, базирана на член К.3 от Договора за Европейския съюз относно създаването на европейска полицейска служба (Конвенция за Европол) и неговите протоколи (Държавни новини, No 69-2384, 2004), член 4(5) от Закона на Република Литва относно ратифицирането на Конвенцията, изготвена на базата на член К.3 от Договора за Европейския съюз относно употребата на информационни технологии за митнически цели, неговите протоколи и споразумението за условно прилагане на Конвенцията (Държавни новини, No 67-2356, 2004), точка 39.2 от националния план за действие за присъединяване към Шенгенската правна система, одобрен с резолюция на правителството на Република Литва No 1194 от 19 юли 2002 г. (Държавни новини, No 74-3192, 2002; No 40-1835, 2003), правителството на Република Литва е взело следното решение:

1. Да преструктурира от 1 октомври 2001 г. държавния инспекторат за защита на данните към Министерството на реформите в публичната администрация и дейностите на местната администрация в Правителствен държавен инспекторат за защита на данните.

2. Да преименува държавния инспекторат за защита на данните към Министерството на реформите в публичната администрация и дейностите на местната администрация в държавен инспекторат за защита на данните.

3. Да одобри разпоредбите за държавния инспекторат за защита на данните.

4. Да упълномощи държавния инспекторат за защита на данните да надзирава и контролира прилагането на Закона за правна защита на личните данни на Република Литва

I. ПРАВИЛА НА ДЪРЖАВНИЯ ИНСПЕКТОРАТ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

1. Държавният инспекторат за защита (наричан по-долу „инспекторат”) е правителствена институция, която изпълнява функции по контрола на защита на данните, ~~при~~дадени му от Закона за правна защита на личните данни на Република Литва (Държавни новини, No 63-1479, 1996; No 15-597, 2003), Закона за електронните комуникации на Република Литва (Държавни новини No 69-2382, 2004), член 12 (5) и други закони и правни актове.

2. Дейностите на инспектората се ръководят от Конституцията на Република Литва, законите на Република Литва, други правни актове, приети от Сейма на Република Литва, международните договори на Република Литва, указите на президента на Република Литва, резолюциите на правителството на Република Литва, постановленията на министър-председателя и от тези правила. Инспекторатът, при изпълнение на функциите си по контрол на защита на данните и при вземането на решения, свързани с извършването на функциите, които той има по Закона за правната защита на лични данни на Република Литва, ще бъде независим: неговите права могат да се ограничават само със закон.

3. Действията на инспектората се организират съгласно стратегически планове за действие, одобрявани и обнародвани от правителството на Република Литва. Плановете ще бъдат създадени съгласно програмата на правителството на Република Литва, която ще бъде одобрена от Сейма на Република Литва и в съответствие с дългосрочната държавна стратегия за развитие.

4. Инспекторатът е бюджетна институция.

5. Инспекторатът е публично юридическо лице.

II. ЦЕЛИ, ЗАДАЧИ И ФУНКЦИИ НА ДЕЙНОСТИТЕ НА ИНСПЕКТОРАТА

6. Основните цели на дейностите на инспектората са следните: да разработва защитата на данните, да контролира дейностите на администраторите на лични данни при обработката на лични данни, да контролира законността на обработката на лични данни, да се бори срещу нарушенията при обработката на лични данни и да гарантира защитата

на правата на субектите на данни. Инспекторатът следи защитата на лични данни в Република Литва да отговаря на изискванията на Европейския съюз и да е надлежно гарантирана в създаването на информационното общество.

7. Основните задачи на инспектората са следните:

7.1 да надзирава и контролира прилагането на разпоредбите на Закона за правна защита на личните данни на Република Литва (освен член 8) и на Закона за електронните комуникации на Република Литва, уреждащ обработката на лични данни и защитата на конфиденциалността;

7.2 да контролира обработката на лични данни съгласно Конвенцията, базирана на член К.3 от Договора за Европейския съюз относно създаването на европейска полицейска служба (Конвенция за Европол), Конвенцията, изготвена на базата на член К.3 от Договора за Европейския съюз относно използването на информационни технологии за митнически цели, Конвенцията, прилагаща Шенгенското споразумение от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от икономическия съюз на Бенелюкс, Федерална Република Германия и Република Франция относно постепенното премахване на проверките по техните общи граници;

7.3 да прилага разпоредбите на Конвенцията за защита на индивидите по отношение на автоматичната обработка на лични данни (ETS No 108) изменена от Комитета на министрите на Съвета на Европа (Държавни новини, No 32-1059, 2001) (по-долу наричана „Конвенцията”).

8. Инспекторатът, при изпълнението на възложените цели и задачи, извършва следните функции:

8.1 разглежда молбите и жалбите на физическите лица в случаите, предвидени от Закона за правна защита на личните данни на Република Литва, Закона за електронните комуникации на Република Литва, уреждащ обработката на лични данни и защитата на конфиденциалността и в съответствие с процедурата, изложена в Закона за публичната администрация на Република Литва (Държавни новини, No 60-1945, 1999) също така и в случаи и процедури, установени от международни договори;

8.2 проверява законността на обработката на лични данни и взима решения по отношение на нарушенията на обработката на лични данни;

8.3 управлява държавния регистър на администраторите на лични данни в съответствие с процедурата, установена от правителството на Република Литва, ще направи данните си публични и ще извърши контрол на дейностите на регистрираните администратори на лични данни, свързани с обработката на лични данни;

8.4 дава пълномощия на администраторите на данни за трансфер на лични данни към получатели на данни в трети страни;

8.5 изготвя и обявява годишни доклади относно своите дейности;

8.6 предоставя консултации на субектите на данни, получателите на данни, провайдерите на публични електронни комуникационни услуги и провайдерите на електронни комуникационни мрежи по въпросите, касаещи обработката на лични данни, защитата на данните и защитата на конфиденциалността в сектора на електронните комуникации, ще изготви методически препоръки относно защитата на лични данни, защитата на конфиденциалността в сектора на електронните комуникации и ще ги оповести в интернет;

8.7 предоставя помощ на субектите на данни, които живеят зад граница, съгласно процедурата, установена по закон;

8.8 контролира обработката на трафика на електронни комуникации и данните за фактуриране на провайдерите на публични електронни комуникационни услуги и публични комуникационни мрежи, касаещи абоната и фактическия потребител на електронните комуникационни мрежи, също така и на обработката на списъци от абонати и ще дава инструкции за елиминиране на нарушенията;

8.9 в случаите установени от закона предоставя информация на други държави относно законодателството на Република Литва, уреждащата защитата на данните и практиката на своята администрация;

8.10 прави препоръки до Сейма на Република Литва, до правителството на Република Литва, други държавни и общински институции и агенции относно изготвянето, промяната и отмяната на закони и други правни актове, където разпоредбите на закона и другите правни актове са свързани с въпросите, попадащи в компетенциите на държавния инспекторат за защита на данните.

8.11 подпомага субекта на данните при упражняването на неговото право на достъп до неговите лични данни в съответствие с член 23 от Закона за правната защита на лични данни на Република Литва;

8.12 в случаите, установени от Закона за правната защита на лични данни на Република Литва извършва предварителна проверка и представя своите заключения на администратора на лични данни за замислената обработка на данни;

8.13 оценява разпоредбите за обработка на лични данни, които се представят от администраторите на данни;

8.14 предоставя помощ на страните по Конвенция (ETS No 108) и обменя информация относно законовите актове, свързани със защитата на данните и административната практика, гарантира, че всички адекватни мерки за предоставянето на фактическа информация относно конкретна автоматизирана обработка, която се извършва на територията на Република Литва, освен личните данни, които се обработват;

8.15 прилага разпоредбите на директно приложимите правни актове на Европейския съюз, регулиращи обработката на лични данни и защитата на конфиденциалността в съответствие със Закона за електронните комуникации на Република Литва;

8.16 проверява законността на обработката на лични данни в националната Шенгенска информационна система;

8.17 съблюдава допустимостта на транспонирането, търсенето и трансфера на лични данни на Република Литва към Европол и ще разглежда, дали това не противоречи на правата на субектите на данни;

8.18 надзирава личните данни, транспонирани в митническата информационна система, гарантирайки, че обработката на данни, съхранявани в митническата информационна система и използването им няма да нарушават правата на засегнатите лица;

8.19 да си сътрудничи с институциите и агенциите в Европейския съюз и с международните организации и да участва в техните дейности;

8.20 да си сътрудничи и да обменя информация с държавните и (или) общинските институции и агенции до степен, която е необходима за изпълнението на функциите, които са им възложени;

8.21 да извършва други функции, предвидени от законите на Република Литва и резолюциите на правителството на Република Литва.

III. ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ИНСПЕКТОРАТА

9. Инспекторатът ще има право:

9.1 да получава безплатно от държавните и общински институции и агенции, провайдерите на електронни комуникационни мрежи и услуги и радио честоти (канали), номера за телефонна комуникация, другите потребители на електронни комуникационни източници, както и от други физически и юридически лица цялата необходима информация, всички копия и преписи от документи, копия от данни и достъп до всички необходими данни и документи за изпълняване на функциите на надзор на обработката на лични данни и защитата на конфиденциалността;

9.2 да прави препоръки и дава инструкции за администраторите на данни, провайдерите на публични електронни комуникационни услуги и провайдерите на публични комуникационни мрежи, засягащи обработката и защитата на лични данни;

9.3 да изготви доклади за административните нарушения в съответствие с процедурата, изложена в Кодекса на административните нарушения на Република Литва;

9.4 да обменя информация с органите за надзор на личните данни в други страни и с международни организации до необходимата за изпълнението на техните функции степен;

9.5 да свиква експерти/консултанти, да събира работни групи за разглеждане на обработката или защитата на данни, както и за изготвяне на проекти за документи за защита на данни, а така също и за изготвяне на проекти за документи за защита на данните, защита на конфиденциалността в сектора на електронните комуникации, за вземане на решения по други въпроси в рамките на компетенциите на Инспектората;

9.6 да участва в процесуалните действия, включващи нарушаване на международното и национално право за защита на личните данни;

9.7 да получава достъп, с предварително писмено уведомление, до помещенията на контролираното лице, включително помещения, които са наемани или се използват на друга основа, или до територията, където се съхраняват използвани за лични данни документи и оборудване. Достъпът до територията на физическото лице, неговите сгради и помещения, включително сградите и помещенията, които са наемани или използвани на друга основа, ще бъде разрешен само през работното време на юридическото лице, което се контролира. Достъпът до жилищни помещения, включително помещения, които са наемани и използвани на друга основа от физическо лице под контрол, където се съхраняват документи и оборудване, свързани с обработката на лични данни, ще се разрешава само при представяне на съдебна заповед за влизане в жилищните помещения;

9.8 да взима участие в сесиите на Сейма на Република Литва, заседанията на правителството на Република Литва и другите държавни институции, когато се обсъждат въпроси, засягащи защитата на данни;

9.9 други права, предоставени по закон или друг правен акт

10. Инспекторатът трябва:

10.1 да бъде независим при изпълнението на задачите и при вземането на решения;

10.2 да оправдава по закон своите инструкции към администраторите на данни, провайдерите на публични електронни комуникационни услуги и провайдерите на публични комуникационни мрежи..

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ШВЕЦИЯ

Бордът за инспекция на данни е публичен орган. Неговата задача е да защитава конфиденциалността на физическите лица в информационното общество без ненужно предотвратяване или усложняване на използването на новите технологии.

Бордът за инспекция на данни е публичен орган с около 40 служителя, мнозинството от които са адвокати.

Бордът контролира спазването от страна на органите, компаниите, организациите и физическите лица на следните закони:

Законът за личните данни (1998)

Законът за данните (1973)

Законът за събиране на задължения (1974)

и **Законът за кредитната информация (1973).**

Бордът работи, за да предотврати посегателството върху конфиденциалността на информацията чрез издаване на директиви и уставни кодекси. Също така разглежда жалби и извършва инспекции. Посредством разглеждането на правителствените законопроекти той се уверява, че новите закони и наредби защитават личните данни по адекватен начин.

Шведският борд за инспекция на данни е централна правителствена агенция, която цели защита на частния живот на хората в информационното общество. Негова задача е да гарантира това, че обработката на лични данни не нарушава конфиденциалността на физическите лица. Такава защита трябва да се дава без ненужно да се затруднява или забавя използването на IT технологии.

Шведският борд за инспекция на данни наблюдава спазването на добрите бизнес практики в кредитната информация и дейностите по събиране на задължения и се занимава с молби за разрешение от операторите в тази област.

Шведският борд за инспекция на данни е националният контролен орган за обработка на лични данни по Конвенцията за Европол, Шенгенската конвенция и митническата информационна система на ЕС.

Шведският борд за инспекция на данните подпомага физическите лица, чиято конфиденциалност е нарушена, като разглежда жалбите и извършва проверки.

Шведският борд за инспекция на данните издава разпоредби и общи препоръки и дава мнения, както по доклади от комисиите, така и относно законодателни предложения. Голямо значение се отдава на превантивната дейност, основно под формата на информация и регулаторни дейности. Приоритет се отдава на консултирането и подпомагането на представителите за лични данни (лице, често служител на трудов договор, чиято задача е да гарантира, че личните данни се обработват правилно и законосъобразно в конкретните организации).

Законът за личните данни (ЗЛД) е влязъл в сила през 1998 г. и цели защитата на конфиденциалността на личния живот на хората при обработката на лични данни. Терминът "обработка" се използва широко, като обхваща събирането, регистрирането, съхраняването, адаптирането, разпространяването, изтриването и др. на данни. ЗЛД се базира на общите правила, приети в ЕС под формата на Директива за защита на данните. Другите държави-членки на ЕС имат подобни закони за защита, които улесняват притока на информация в рамките на Евросъюза.

ЗЛД включва разпоредби, описващи как личните данни могат да се обработват. Той също така включва правила за сигурността на данните и коригирането на неверни данни. Компаниите, националните агенции, неправителствените организации и други могат да назначават представители за лични данни, които независимо да проверяват, дали личните данни се обработват правилно в конкретната организация.

Специалните разпоредби в други законодателни области имат предимство пред разпоредбите на ЗЛД като закони относно това, как личните данни трябва да се обработват от данъчните власи, службите за здравеопазване и медицина, социалните служби и полицията. ЗЛД не се прилага за чисто частната обработка на лични данни. Също така има изключения, свързани с принципа на публичния достъп до официални документи и свободата на пресата и на словото.

Закон за събиране на задълженията. Всеки, който събира задължения от името на друго лице или задължения, които са определени за събиране, трябва да има разрешително от борда за инспекция на данни. За да се даде такова разрешително един от членовете на управата на компанията трябва да има експертни познания в събирането на задължения и добра преценка. Бордът следи компаниите да спазват добрата практика за събиране на задължения, което означава да се държат по коректен и уважителен начин спрямо длъжника (лицето, което дължи пари).

Редица компании на пазара за кредити участват в събирането на задължения. Естествено, те също трябва да се съобразяват със Закона за събиране на задълженията, но те са под контрола на финансовия контролен орган (Finansinspektionen).

Закон за кредитната информация. Агенциите за кредитен рейтинг събират информация за финансовото положение на компаниите и за икономическото и лично положение на физическите лица. Всички лица на възраст над 15 години са регистрирани към най-големите агенции за кредитен рейтинг.

Основната задача на закона е да защитава конфиденциалността на физическите лица, но той също така трябва да прави по-ефикасна кредитната информация. Данните относно частните лица трябва да се дават само ако има законово основание за това, като например искане за кредитна информация, а на лицето трябва да се изпрати копие от информацията, така че то да може да провери, дали тя е вярна. (В някои случаи когато кредитна информация се публикува по интернет, конституционното право на свобода на словото прави разпоредбите на закона неприложими. Разпоредбите понастоящем трябва да се преразгледат).

Обикновено всеки, който извършва дейности, свързани с кредитната информация, се нуждае от разрешително от борда за инспекция на данни. Понастоящем 15 компании притежават такива разрешителни. Бордът се уверява, че компаниите извършват дейностите си компетентно и по правилен начин. Компания, която се държи по неправилен начин, може да бъде подведена под отговорност за щети, а отговорното лице може да получи глоба или затвор. Всеки ден се получават голям брой запитвания. Те могат да бъдат от компании или правителствени агенции, които желаят да разберат какво изискват от тях законите, или пък от физически лица, които желаят да се информират за правата си. Създаден е кол център, в който работят двама адвокати, които се занимават по телефона и по имейл с въпросите. Публикува се основна информация и доклад за новите разработки в областта на защитата на данните на интернет страницата на борда

www.datainspektionen.se, където може да се свалят публикации безплатно. Четири пъти в годината се издава брошура, включваща новини и коментари. Пресата, радиото и телевизията показват значителен интерес в областта на защитата на данните и желаят обслужването да е ежедневно. Също така се организират курсове, семинари и големи конференции по основни въпроси. Когато имат време специалисти разговарят с правителствени агенции, компании и организации в цялата страна. Когато се извършват инспекции, служителите на борда оказват помощ под формата на съвет или подкрепа. Резултатите от определени контролни проекти се документират в доклади, които се изпращат на засегнатите лица и на медиите. Представители на агенции и бизнес компании често посещават борда, за да обсъждат своите специфични проблеми свързани със ЗЛД.

Представителят за лични данни – вашият представител.

Представителят за лични данни (ПЛД) е лице, често пъти служител на трудов договор, чиято задача е да гарантира, че личните данни се обработват правилно и законосъобразно в конкретните организации. Представителите за лични данни трябва да пазят списък с регистрите и други форми на обработка на лични данни и да подпомагат регистрираните физически лица да променят неправилната информация. Основната цел на борда е да помогне за запазването на ефикасността на ПЛД на високо равнище. За тази цел се организират множество семинари за ПЛД от цялата страна, като тези срещи често водят до сътрудничество между представителите, които имат подобни проблеми. ПЛД също така имат свое собствено място на интернет страницата на борда и специален служител за връзка. Много ПЛД използват възможността да се консултират с борда относно тълкуването на разпоредбите на Закона за лични данни.

Повече от 5,000 организации са регистрирали над 3,000 представителя като ПЛД – един ПЛД може да представлява повече от един администратор на лични данни. Много от ПЛД са амбициозни при изпълнението на своята задача, като организират местни курсове за обучение на ПЛД и разработват процедури на работните си места. Основните контролни задължения на борда главно касаят "собственото" законодателство – ЗЛД, Закона за кредитната информация и Закона за събиране на задълженията – но също така бордът е отговорен за контрола на защитата на конфиденциалността при по-широк набор от други статути за регистриране на данни. Дейността си осъществява посредством проверки на място, въпросници и други проверки по телефона или чрез писма. Акцентът е върху тематичните проверки. Те са широкомащабни и задълбочени проверки на бранш или сектор като здравеопазването, работната среда, научните изследвания или банково дело и застраховане. Тематичната проверка може да включва, както проверка на място, така и въпросници. Често се документират заключенията в доклад, който се изпраща на засегнатите страни и на медиите.

Шведският борд за инспекция на данните наблюдава съобразяването със законите.

В повечето случаи дейностите по наблюдение са планирани, но също така може да се намеси в отговор на оплакване от физическо лице или съобщение в медиите. Писмените жалби винаги се регистрират в ежедневен регистър като отделни точки и ищците винаги получават отговор. Често се получават жалби относно директната реклама по пощата, личните идентификационни номера и личните данни, публикувани в интернет. Голяма нова група от жалби се отнася до събирането на такси за предполагаеми посещения на платени сайтове в интернет.

Когато предстои извършване на проверка на място, обикновено се информира местния представител за лични данни, така че и той да участва. ПЛД присъстват на практика на всички ~~наши~~ проверки на борда.

Нови закони за защита на конфиденциалността

Шведският борд за инспекция на данните е в процес на разработване на собствени статути, съдържащи общи разпоредби, както и на издаване на общи препоръки относно редица различни въпроси. Когато се изготвят нови закони и разпоредби, се търсят гаранции за това, че те защитават личната конфиденциалност по адекватен начин. Всяка година се представят вижданията по широк набор от правителствени доклади, представени за разглеждане. Също така се разглеждат проектозакони, препоръки от законодателния съвет и внесените от правителството законопроекти и се участва в качеството на експерти в редица правителствени и разследващи комисии.

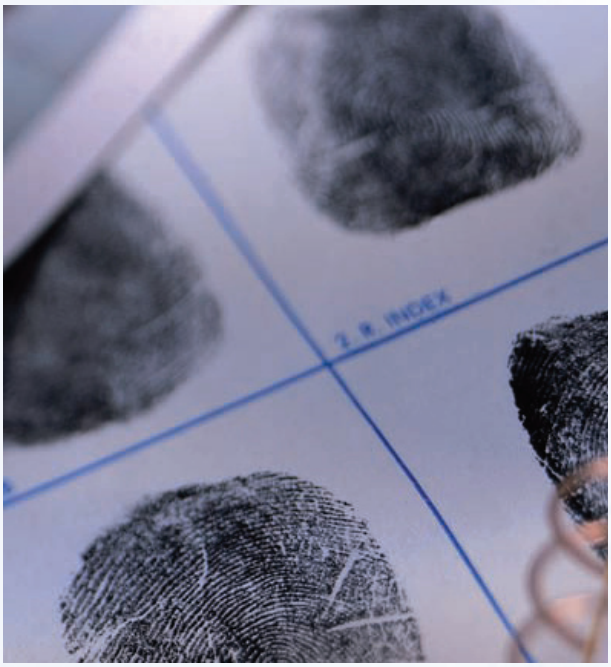

Международни дейности

Бордът участва в работната група на ЕС по член 29, която има за задача да гарантира еднаквото прилагане на Директивата за защита на данните в държавите-членки и която консултира Европейската комисия относно предложените промени в Директивата. Членовете на работната група по член 29 се срещат в Брюксел веднъж на всеки два месеца. Работната група също така има и подгрупи, в които също участват.

Ръководителите на националните агенции за защита на данните се срещат ежегодно, за да обсъждат въпросите от общ интерес на среща на международните комисари за данни, на конференция за комисарите за данни на ЕС и на скандинавската среща на комисарите за защита на данни. В допълнение към това длъжностните лица и техническия персонал се събират веднъж в годината за годишна конференция на скандинавско ниво. Националните агенции за защита на данните присъстват на две работни срещи на ЕС годишно, за да обсъждат разглеждането на жалбите.

ПРОГРАМА ФАР

БЪДЕЩО ЗАСИЛВАНЕ НА АДМИНИСТРАТИВНИЯ КАПАЦИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ И ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛОВИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗЗЛД

Проект №: BG2005/017-586.03.01

Проектът включва изпълнението на два договора: Туининг договор и Договор за доставка на техническо оборудване.

За периода май-август по проекта бяха извършени 21 дейности от заложените по проекта общо 42.

През месец май се реализираха четири дейности на тема: Анализ и хармонизиране на законодателството и защитата на лични данни в Банковия сектор и сектор Директен маркетинг. Бяха разгледани и конкретни казуси, свързани с практиката на Испанската Агенция за защита на данните в съответните сектори.

Същият месец се проведе и първият изнесен семинар на тема: "Мерки за защита на личните данни", който се проведе в Копривщица. Участие взеха четирима испански експерти.

На 21 май 2007 г. се организира първият Управляващ комитет и официално откриване на проекта. В тях взе участие новият директор на Испанската Агенция за защита на данните г-н Артеми Рало Ломбарте, както и г-жа Мая Котева от Представителството на Европейската комисия в България. На срещата г-н Хоакин Перез Каталан – местен съветник по туининг, представи отчет за първото тримесечие на проекта.

През юни съвместно бяха проведени дейности на тема: "Защита на личните данни на работното място и информационна система на КЗЛД".

В началото на месец юли се реализираха дейности свързани с анализ и хармонизиране на законодателството и защитата на лични данни в Полицейския сектор (включително Шенген, Европол, Митници, Eurojust, Eurodac), както и работни срещи на отделите за международна дейност.

На 11 юли 2007 г. се организира и вторият Управляващ комитет, на който беше разгледан отчета за второто тримесечие на Туининг проекта. На 12 и 13 юли в гр. Банкя се проведе първи семинар за защита на личните данни, като участие взеха представители на телекомуникационните оператори в България. В него участие взе и г-н Питър Хъстингс - Европейски супервайзор по защита на личните данни и Председател на комисията по контрол на файловете на Интерпол.

В средата на месеца Председателят, Членовете и Главният секретар на Комисия за защита на личните данни посетиха Регионалната агенция за защита на данните в автономната област на Барселона и Испанската агенция в Мадрид. Друга група от шест представители на КЗЛД посетиха Испанската агенция в Мадрид. Посещението беше насочено към запознаване с информационната система на Агенцията.

Работни срещи за анализ и хармонизиране на законодателството и защитата на лични данни в сектори: "Застраховане", "Телекомуникации (включително работно място, генетични данни, видео наблюдение и др.)" и Електронно правителство се проведоха в края на месец юли. Бяха разгледани в детайли конкретни преписки от секторите за защита на личните данни.

На 25, 26 и 27 юли се проведе семинар на тема: "Връзки с медиите и Интернет страница". На семинара участие взеха представители на Комисията за регулиране на съобщенията и телекомуникационни оператори.

В момента са изготвени техническите спецификации за Договора за доставка, и са изпратени за одобрение на Централното звено за финансиране и договаряне към Министерството на финансите.

Дейностите по проекта продължават според предвиденото в договора изпълнение, като ежемесечно се провеждат мониторингови доклади по проекта, осигуряващи мерки за защита и ефективен контрол.

Европейски симпозиум по защита на данните в третия стълб.

От 10 до 13 юни 2007 г. в гр. Берлин за представители на КЗЛД взеха участие в Европейския симпозиум по защита на данните в третия стълб. Симпозиумът бе организиран от Федералната комисия по защита на данните и свобода на информацията на Германия и ръководен от федералния комисар г-н Петер Шаар.

Работната програма включваше основни презентации от:

- професор Симитис, на тема "Европейската защита на данните в полицейската и правосъдната области";
- г-н Ставрос Ламбринидис (член на европейския парламент), по въпросите на текущите дискусии в Европа по проблемите на полицейското сътрудничество и защита на данните;
- професор Хансюрген Гарстка, относно ефективността и критиките по рамковите решения.

Встъпителна реч произнесе г-н Шаар, а в края на симпозиума се проведе дискусия, главно с въпроси към лекторите по представените от тях презентации.

Участници в работната среща бяха около 65 представители на органи по защита на личните данни, главно от Германия, както и делегации от България, Италия, Румъния и пр. В симпозиума взе участие г-н Питър Хъстингс - европейски супервайзор по защита на личните данни, заедно със своя екип.

По време на почивките, както и преди стартиране на симпозиума, бяха проведени неформални разговори с г-н Александър Дикс (Берлински комисар по защита на личните данни), г-н Р. Бахмайер - заместник на федералния комисар по защита на данните и свобода на информацията на Германия, с представителите на органа по защита на личните данни на Румъния и др. Представителите на България използваха предоставената им възможност и връчиха на г-н Р. Бахмаийер годишния отчет на КЗЛД за 2006 г. (английски вариант), за което той изрази благодарност и заинтересованост.

61-ва работна среща по чл.29 19-20.06.07/

На 19 и 20 юни се проведе работната среща по защита на личните данни в Брюксел.

През първият ден от работната среща се проведе Обсъждане на предишната 60-та среща, изменения на правилата на процедурата, Дискусия относно Единната европейска платежна зона/ Single Euro Payment Area - SEPA/, СУИФТ: следващ етап и доклад от срещата на подгрупата на 30 май, Вътрешен пазар и защита на потребителите в информационните системи, Разрешения за временно пребиваване на лица, граждани на трети страни .

На работната среща стана ясно, че на 28 юни ще се проведе среща между финансови специалисти по SWIFT от страна на САЩ и представители на Европейската комисия във връзка с обсъждане на предстоящо споразумение между Европейския съюз и САЩ.

Създадена е подгрупа за СУИФТ в рамките на работната група по чл.29, като основната й цел е да запознае банките и другите финансови институции с важността на защитата на лични данни и с цел изготвяне на единен документ, който да съдържа правилата по отношение преноса на данни. Отчетено е огромното значение на системата СУИФТ, която дава възможност на повече от 8000 банки и финансови институции в повече от 200 държави да обменят информация помежду си.

След изготвянето на документа се предвижда да бъде изпратен до компетентните органи в САЩ с цел да се започнат преговори по споразумението. Обсъжда се срокът, за който ще се задържат данните от извършените финансови транзакции, като някои предложения са срокът да бъде 5 години, за да може да се разследват случаите, когато има съмнения за попадане под разпоредбите на наказателните закони.

По отношение на правилата за вътрешния ред бяха направени някои малки изменения, като от страна на Англия беше внесено предложението да се включат и организационни разпоредби по отношение на уведомленията, материалите по електронната поща и общи изисквания към документите. Във връзка с това, че правилата за процедурата по време на срещите на работната група не са променяни в продължение на 10 години, трябваше да се направи задължителна промяна в изискването за отношение към Дирекция "Вътрешен пазар и услуги", като работната група няма вече задължение да информира за своите инициативи.

На 1 януари 2008 г. се предвижда да започне да се прилагат разпоредбите за Единна европейска платежна зона. Досега един от основните въпроси преди възникването на идеята за такава платежна зона, беше невъзможността да се използват дебитни карти извън държавата, в която са издадени. Това наложи приемането на Директива за платежните услуги. Целта на Директивата за платежните услуги е да се гарантира, че плащанията в рамките на ЕС, особено кредитни трансфери, директни дебити и картови плащания, ще станат толкова лесни, ефективни и сигурни, колкото са местните плащания вътре в дадена държава-членка, като осигурят законовата основа за осъществяване на Единната зона за плащания в евро (SEPA). Директивата за платежните услуги ще наложи правата и защитата на всички, които ползват платежни услуги (потребители, търговци на дребно, големи и малки предприятия и обществени власти).

Европейската централна банка и Европейската комисия разглеждат приемането на тази Директива от Европейския парламент като решителна стъпка към осъществяването на Единната зона за плащания в евро (SEPA). Директивата ще улесни в голяма степен оперативното въвеждане на инструментите на SEPA от банковия сектор, както и приемането им от крайните потребители, чрез хармонизиране на съответната правна рамка. Това ще осигури основата на единен „вътрешен" пазар за плащания в евро. Директивата също ще повиши защитата на потребителите и ще засили конкуренцията и иновациите чрез установяване на подходяща нормативна рамка за новите участници на пазара за плащания на дребно. Това следва да насърчи технологичния прогрес и реализирането на възможности за нови продукти, като електронното фактуриране, което може да бъде от голяма полза за икономиката в широк мащаб.

До момента Европейският платежен съвет и Европейският банков сектор като цяло са постигнали значителен прогрес в осъществяването на SEPA. С предложението за Директива за платежните услуги, приета от Европейския парламент, ЕЦБ и Европейската комисия насърчават банковия сектор и всички други заинтересовани страни да използват ситуацията и да засилят подготовката си за стартирането на SEPA на 1 януари 2008 г., както и за последващото и успешно и навременно осъществяване. ЕЦБ и Европейската комисия продължават да подкрепят тези усилия, като в тази връзка насочват усилия към дискусия по проблемите относно преноса на финансови данни между институциите.

Проведе се дискусия относно биометричните данни и по-специално издаването на паспорти в страните от ЕС. Освен адекватна защита на личните данни се дискутира и високата стойност на предоставената услуга, като за в момента цената за издаване на биометричен паспорт е различна в различните държави от ЕС и се определя в зависимост от разходите на компанията, натоварена с изработването на документите. Въпреки че цените им са почти три пъти по-високи от тези на старите паспорти, биометричните документи са най-евтини в Чехия (21.5 евро за пълнолетните и 3 евро за непълнолетните граждани), докато в съседна Словакия таксата за документа доближава 90 евро. Цените на новите документи достигат рекордните 120 евро в Полша и Унгария, в Португалия новите биометричните паспорти на цена 60 евро струват два пъти по-скъпо от досегашните. Във Финландия биометричният паспорт струва 46 евро. Освен високата стойност на новите паспорти се обсъди и високата степен на защита, която се постига посредством чипа с идентификационен код. В САЩ на конференция в края на миналата година се споделило становището, че документите с чипове за радиочестотна идентификация не са достатъчно сигурни, но за в момента това е най-добрият вариант за защита.

Испанската Агенция за защита на личните данни предостави проучване на частните застрахователни компании в страните от Европейския съюз, което е направено съвместно с останалите членове на подгрупата в рамките на Работната група по чл.29. Резултатите са повече от положителни в повечето държави. Осигурява се висок процент на информираност на клиентите по отношение на защитата на личните им данни и целите на обработване. За конкретна цел на обработването на лични данни са посочени различни причини, като неизменна е да се получи информация за финансовото състояние на клиента, обработват се медицински данни, също и данни за целите на директния маркетинг и др.

Симпозиум относно предизвикателствата пред адекватна защита на данните при сътрудничеството по прилагане на международното право

През периода 28.06 - 01.07.2007 г., в гр. Лион се проведе симпозиум относно предизвикателствата пред адекватна защита на данните при сътрудничеството по прилагане на международното право. Той се проведе в сградата на Генералния Секретариат на Интерпол (голяма заседателна зала), което наложи пропускателен режим при влизане на базата на предварителната регистрация на участниците.

Работната програма на симпозиума включваше презентации главно от представители на Интерпол, но за изнасяне на доклад бе поканен и г-н П. Хъстингс (Европейски супервайзор по защита на личните данни и Председател на комисията по контрол на файловете на Интерпол).

В своите встъпителни думи при откриване на симпозиума, г-н Рътсел Марта (генерален съветник към Интерпол по юридическите въпроси) направи кратък преглед на проблематиката и стремежа на Интерпол да спазва изискванията при защита на обработваните данни.

Презентациите на докладчиците бяха насочени главно в две области:

1. човешките права и отговорностите на международните организации;

2. поддържане на файловете (бази от данни) с полицейска информация и организация на достъпа и работата с тях. Лекторите бяха отговорни представители и специалисти в съответната област. След всяка презентация се провеждаше дискусия с въпроси от участниците по темата, в някои случаи надвишаваща предвиденото време. Въпреки многобройните въпроси и желания за изказвания от участниците в симпозиума, личеше стройната организация и стриктното спазване на регламента на програмата от водещия - г-н Марта.

В работата на симпозиума взеха участие около 40 представители от над 10 страни от Европа и САЩ, както и представители на Европол и Интерпол. Представителят на САЩ (от щата Уинсконсин) взе дейно участие в дискусиите, като по някои теми направи значителни по време изказвания.

При регистрацията бяха предоставени работни материали (включващи и CD ROM).

Посещение на Генералния инспектор за защита на данните - Полша

От 09 - 10.07.2007 г., бе осъществена задгранична командировка до гр. Варшава за участие в работна среща по покана на Генералния инспектор за защита на личните данни на Република Полша. За работното посещение от домакините беше изготвена предварителна програма. Работните срещи се проведоха в Бюрото на Генералния инспектор на улица Ставки № 2.

Съгласно работната програма първата среща бе с г-н Михал Сержики, Генерален инспектор по защита на данните, който посрещна българските гости в своя кабинет и благодари за посещението. Проведе се сърдечен разговор, в който бе изразено желанието на двете страни за съвместна дейност в областта на защитата на личните данни и общото поведение в

рамките на Европейския съюз (ЕС). От полска страна се изрази желание за бъдещи съвместни действия (включително разработване на общи проекти, финансирани от ЕС) за укрепване, както на административните възможности на двата органа, така и за актуализация на нормативната база в сферата на защитата на личните данни. Повод за това бе информацията, че в Полша в момента се подготвят промени в закона за защита на данните и се лансира идеята регистрацията на файлове да се замени с регистрация на администратори, както е в България.

След официалното посрещане българската делегация даде интервю пред журналиста Михал Косиарски от водещия полски вестник Rzeczpospolita (Република) по въпроси на защитата на личните данни, като бяха поставени и въпроси относно разкриването на лични данни от досиетата на бившите служби към Държавна сигурност.

В рамките на работната програма бяха проведени и срещи с ръководствата на основните дирекции, на които беше споделен опита и на двете страни при организация и осъществяване на конкретни дейности в областта на всяка отделна дирекция.

Вторият ден беше определен главно за социална програма, а вечерта по покана на Генералния инспектор на Полша се проведе работна вечеря, на която присъстваше и Чешката делегация (начело с председателя г-н Немец), която беше пристигнала същия ден на работно посещение.

Проведената работна среща бе изключително добре организирана от полската страна, а разговорите се отличаваха с голямо уважение към българската делегация и доверие към възможностите на българската КЗЛД. За това свидетелства коментар пред зам. посланика на Р. България в Полша г-жа Татяна Петрова, направен от Зам. Генералния инспектор - г-н Анджей Левински, за значителната дейност, извършена от КЗЛД през последните 3 години, което ги е впечатлило.

Комисия за защита на личните данни
Председател:Иво Стефанов
Членове: Станимир Цолов
Красимир Димитров
Егений Радев
Ради Романски

Информационен бюлетин №5(8)/2007 г.
Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорник на броя: Катя Неновска
Набор и печат: КЗЛД
Разпространява се на хартиен и електронен носител